

ADAMUS® SAINT-GERMAIN

Szárnyak Sorozat

3.Shoud
2017. november 4.

CRIMSON CIRCLE

ADAMUS® SAINT-GERMAIN

3. Shoud

Elhangzott a Bíbor Körben 2017. november 4-én,
Louisvilleben, Coloradoban (USA)

Főszerepben:

Adamus® Geoffrey Hoppe csatornázásában
asszisztens: Linda Hoppe

Kérjük, terjessze szabadon ezt a szöveget, teljes egészében, ezen megjegyzésekkel együtt, nem kereskedelmi jelleggel, díjmentesen. Minden egyéb felhasználás írásban jóváhagyandó Geoffrey Hoppe, Golden, Colorado által

Kapcsolatok megtekintése a www.crimsoncircle.com weboldalon

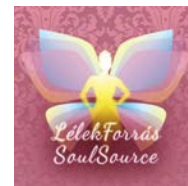
© Minden jog fenntartva. 2017. Geoffrey Hoppe
Golden, Colorado USA 80403

A magyar változatot fordította: Telegdi Ildikó
Magyar nyelvi lektor és szerkesztő: Thomázy Tímea

Shaumbra fotók

További fotók megtekintése [itt](#)

**Hallgassa meg ennek a Soudnak az audioját, vagy nézze meg a videoját angolul
itt [Shoud online](#) vagy nézze meg **MAGYARUL** itt [Magyar Shoud Online](#).**

Adamus® Saint-Germain

3. Shoud

FONTOS MEGJEGYZÉS: Ez az információ talán nem számodra készült kivéve, ha teljes felelősséget vállalsz az életedért és a teremtéseidért.

* * *

Vagyok, Aki Vagyok, Adamus a Szuverén Birodalomból.

Szeretem, amikor áramlik a teremben az energia. Szeretem, amikor minden egyes hónapban találkozunk a Shoudunkon. De mielőtt még tovább mennék, azt kell, hogy mondjam, hogy “Adamus kávé nélkül olyan, mint a Shaumbra a kétségei és az aggodalmi nélkül.”

LINDA: Ó! (nevetés)

ADAMUS. Hol a kávé?

SANDRA: Ezek a Mester Golyók.

LINDA: Ó!

ADAMUS: És egyben élvezet is. (még több nevetés)

SANDRA: (Lindának mondja) Az a tiéd, ami a kezében van.

LINDA: Csak egy pillanat. Oké, Adamus, tessék!

ADAMUS: Köszönöm. Honnan tudad, hogy ma éhes vagyok?

SANDRA: Nem, nem. Ez a tiéd. (Linda kávéja Adamushoz került)

LINDA: Nem. Jól van ez így. Oké, várj!

SANDRA: De ez a te kávéd.

LINDA: Jó, akkor kicserélem a csészéket.

ADAMUS: Ideadta, aztán meg elvette. Á! Ó!

LINDA: Arra gondoltam, hogy a másik csésze jobban áll neked.

ADAMUS: Hm. És miféle édességünk van ma? Szerintem már beszéltem arról...

LINDA: Úgy néznek ki, mint a golyók.

ADAMUS:...hogy mi volt a kedvenc ételém a legutolsó életemben. A kedvenc ételém a zabkása volt mézzel és mogyoróval, és esetenként még néhány fűszerrel ízesítve, és valaki volt olyan kedves, hogy küldött nekem.

LINDA: Igazából több Shaumbra hozta ezt.

ADAMUS: Több Shaumbra hozta.

LINDA: Hallották, hogy mennyire szereted a zabkását.

ADAMUS: Na, ezt szeretem én Mester Golyóknak hívni. (nevetés, megeszik egyet) Finom!

Néhányan, akik kicsit túl sok húst és keményítőt esztek, esetleg megkóstolhatjátok ezt! Zabkása mézzel – és megkínálhatlak az egyik Mester Golyómmal? (nevetés, ahogy elkezd végigkínálni a közönséget) Hm? Finom. Mester Golyók? Kérsz egy Mester Golyót?

LINDA: Milyen jó fejek vagyunk, igaz?

ADAMUS: És, ó....

LINDA: Nagyon jó fejek.

ADAMUS: Igen. Ínyencség a Mester számára. A zabpehely lényegében magába szív sok mérget a testből. A méz szinte mindenre jó hatással van benned, és ha valamelyikőtöknek allergiája van, azon is segít. És aogyoró, hát az csak úgy ott van neked. (nevetés) Köszönöm szépen! Köszönöm! Harapj bele a Mester Golyókba!

LINDA: Igen! (még több nevetés)

ADAMUS: Akkor a mai Shoudot kezdjük is rögtön a végén! A végével.

LINDA: Ó, ez tetszik nekem!

ADAMUS: Nem a pizza partiról beszélek! Nem arról a végről van szó! (nevetés)

LINDA: És az enivalóról! Nézd csak Adamus, ma mindenki kiváló ételeket hozott.

Azoknak mondom, akik nem szoktak élőben a Shoudra járni....

ADAMUS: Ragaszkodom a Mester Golyókhoz.

LINDA: Hogy a mai napon elhozott ételek jelentik a valaha volt legjobb felhozatalt!

ADAMUS: Milyen ételek ezek?

LINDA: Hát vannak gyümölcsök – de az én kedvencem a padlizsán saláta egyenesen Erdélyből.

ADAMUS: Nahát!

LINDA: Igen, nagyon finom.

ADAMUS: Hoznál belőle egy keveset Adamus bácsinak?

LINDA: Persze.

ADAMUS: Igen.

LINDA: Persze, persze, persze.

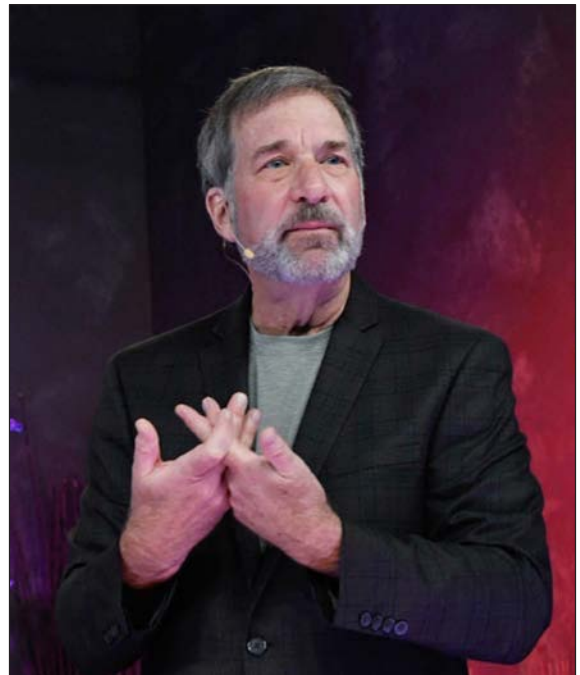
ADAMUS: Akkor kezdjük is a végén! Kezdjük a végével, és ezt szeretem, mert ez egyben azt is tudatja veled, hogy valójában nem csak egy hagyományos lineáris időkeret létezik. Már elég régóta beszélek erről, hogy te már a Mester vagy. Mindössze most csak arra jössz rá, hogyan váltál azzá. Az már ott van. És ezt nem én mondtam, hanem Tóbiás évekkal ezelőtt a Felemelkedés Sorozatban: - Már felemelkedtél. Most mindössze arra jössz rá, hogyan jutottál oda. – És mégis szerinted hogyan? Azt neked kell megválasztanod. A könnyű úton szeretnéd? Vagy a nehéz úton? Azt akarod érezni, hogy keményen megdolgoztál érte, és ezzel kiérdemelted? Némi szenvedéssel akarod ezt meglépni, hogy aztán nagyszerű történeteket mesélhess majd róla a Felemelkedett Mesterek Klubjában? Vagy pedig simán csak bele szeretnél sikkolni? Ez csak rajtad múlik.

Az energia bevonása

Akkor most a mai Shoud végével kezdjük, ahol azt mondom, hogy egy vonzóerővel bírsz, ahol magadhoz vonzod a dolgokat, akár egy mágnes. Olyan vagy, mint egy mágnes. Tulajdonképpen a tudat olyan, akár egy kreatív, teremtő mágnes. Szüntelenül, megállás nélkül bevonol dolgokat az életedbe. Most, miközben itt ülsz – miközben online nézel minket – folyamatosan energiát vonzol magadhoz. A kérdés csak az, hogy mit szeretnél bevonni, és hogyan akarod azt a valamit bevonni?

Ahhoz szoktatok hozzá, és ennek még csak nem is vagytok tudatában – hogy egy nagyon is hétköznapi, vagyis egy eléggé korlátozott módon történik ez a vonzás a részletekről. És ennek nem kell így lennie. Hiszen te magad vonzod azt, akár egy mágnes.

És ezzel egy időben pedig – és ezt majd egy másik Shoudban fogjuk megbeszélni – kifelé is energiát sugárol magadból. Kivetíted az energiákat.

Teremtőként állandóan kiküldöd az energiákat a valóságod megteremtése céljából. De ma arról a részéről lesz szó, aki magához vonzza az energiákat.

Itt ültök, vagy online néztek minket, és egy mágnes vagytok – akár csináltok valamit közben, akár nem. Elképesztő mennyiségű energia áramlik belétek, rajtatok keresztül. Magatokhoz vonzátok a tökéletes dolgot a tökéletes időpontban, akár tudatában van ennek az emberi énetek, akár nem. Ez egy állandó vonzás.

És miközben itt ülünk együtt ebben a Shoudban, mi az, amit magatokhoz vonzotok? Mi az, amit tényleg be akartok vonzani az életetekbe? Milyen energiákat, milyen tapasztalásokat, élményeket, milyen valóságokat akartok bevonzani az életetekbe?

Ez egy kicsikét trükkös kérdés, mert az ember ezt tényleg nem tudja megmondani. Tényleg nem tudja. Amikor felteszem a kérdést, hogy “Mit akarsz bevonzani az életedben?” – akkor erre azonnal belementek egy elképesztő módon beprogramozott és nagyon merev korlátozottságba.

Csináltunk már ilyet korábban a közönséggel, hogy “Mit szeretnél igazán csinálni az életedben? Mi a legnagyobb vágyad?” és a válasz rendkívül korlátozott volt, figyelembe véve az összes potenciált és lehetőségességet. Tehát most, miközben itt ülünk, mit akarsz magadhoz vonzani? Mert te vagy az, aki rendelkezzel ezzel a vonzási erővel.

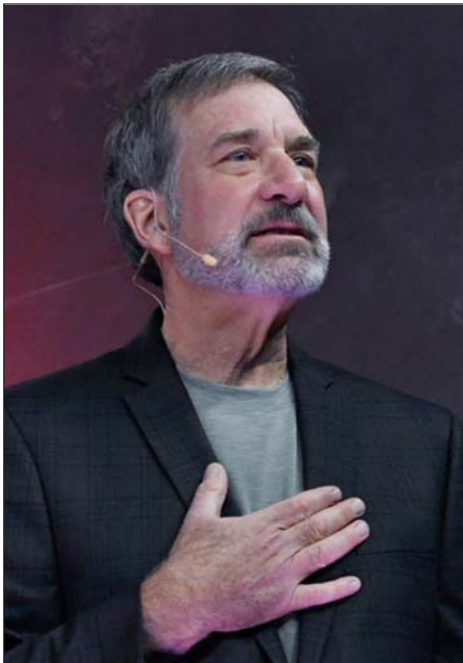
Ha egyszer tudatába kerülsz ennek, és annak, hogy ez hogyan is működik, hogy milyen egyszerűen és könnyen tud ez működni, akkor tényleg elkezdheted megteremteni a valóságodat, sok különféle valóságot – olyat, amelyet szeretnél. De ismételten szólva ez egy elég trükkös kérdés,

mert vajon az ember tényleg tudja, hogy mit akar? Képes túllátni azokon a falakon és mindazon a korlátozottságon, amit maga köré helyezett? És ez nem azért történt, mert ostoba vagy hülye voltál, és nem is azért, mert lusta voltál. Ez az egész a Fókusz Érzékének a következménye.

Belejöttél a Fókusz mély érzékébe. És közben elfelejtetted mindazt a többi dolgot, ami odakint található - ma erről fogunk beszélni – és azt is elfelejtetted, hogy természetes módon vonzod magadhoz az energiákat és a tapasztalásokat. És ez embereket, lehetőségeket, alkalmakat, bőséget jelent – illetve bármit, amit csak szeretnél, ha ott lenne az életedben.

Az emberek többnyire beleragadtak abba a lusta megszokásba, hogy egyszerűen csak elfogadják a sorsukat, pedig az nem is létezik. Egyáltalán nem létezik. De szinte már könnyebb azt mondani, hogy: - Nekem már csak ez a sorsom. Ez lett számomra kiosztva, megtervezve a Magasabb Énem, az angyalok,

Isten, vagy bárki által – és ezzel igazán belevesznek a középszerűség nyomott kedélyállapotába. És elfeledkeznek arról, hogy ők maguk vonzanak be mindent az életükbe, vagyis, hogy ők maguk a teremtők is.

Tehát ez a mai történetünk vége. És most akkor lássuk csak, hogyan jutottunk el ide. De szeretném, ha közben végig tudatában lennétek annak, hogy ez ugyanaz a dolog. Mester vagy, megvilágosodott létező vagy, felemelkedtél. Ez már megtörtént. Hogyan jutottál el oda? Milyen tapasztalásokon mentél keresztül?

Ez nem arról szól, hogy ki kell érdekelned az odajutásodat – ahogy ezt már nagyon sokszor elmondtam. Nem kell ezért keményen megdolgoznod. A kérdés csak az, hogy milyen tapasztalásokat szeretnél annak érdekében, hogy odajuss? Ez ennyire egyszerű.

Akkor most vegyünk erre egy jó mély lélegzetet!

Érezd azt a részedet, igazából az összes részedet, aki folyamatosan magához vonzza az energiákat. Olyan ez, mint egy fény, ami állandóan behozza az életedbe azokat az energiákat, amiket senki más nem kontrollál vagy irányít, amit senki más nem manipulál. Ezt egyedül csak te csinálod. Kivéve persze azt, amikor abban hiszel, hogy ezt mások irányítják helyetted, és hogy léteznek összeesküvés elméletek, legyen szó akár a kormányról, a földönkívüliekről, a szüleidről, vagy bárki másról, aki befolyással vagy hatalommal bír az életedben. Mert ha ebben hiszel, akkor, nos, pontosan ezeket az energiákat fogod magadhoz vonzani. De ha kiszállsz ebből, akkor felismered: - Hiszen én egy tudati létező, egy tudati mágnes vagyok! Mindazt behozom az életembe, amit választok, még olyan dolgokat is, amiknek az emberi én esetleg nincs is tudatában!

Akkor erre most vegyünk egy mély lélegzetet! A végén majd visszatérünk erre, és meglátjuk, hogyan jutottunk el ide! (Adamus belekortyol a kávéba) Nagyon habos. (törölgeti a szakállát)

Az utolsó...(nevetések).... A múltkori összejövetelünkön....

LINDA: Kérsz egy zsebkendőt a problémádra?

ADAMUS: Igen, köszönöm! (Linda nevet) Úriember vagyok. Csak nem a szakállal. (letörli a szakállát)

A bölcsesség és a szív

Az elmúlt összejövetelünkön arról beszéltünk, hogy az nem a tiéd. Mi nem a tiéd? Semmi nem a tiéd, amit nem akarsz. Ez ennyire egyszerű. Tudom, hogy egy páran kissé furán, kínosan éreztétek magatokat, és azt gondoltátok: - Akkor ez azt jelenti, hogy az összes dolgot egyszerűen csak elengedhetem? – Teljes mértékben ezt jelenti. Nem létezik olyan törvény, amit azt mondja, hogy ragaszkodnod kell a karma terheihez vagy bármihez, ami egészen eddig történt az életedben. Nem létezik olyan kozmikus törvény, ami azt állítja, hogy ragaszkodnod kell olyan dolgokhoz, és felelősséggel tartozol azokért a dolgokért, amik számodra kellemetlenek. Nem kell önostoroznod magad azok miatt a dolgok miatt, amiket a múltban tettél. Egyszerűen – egy csettintésre – elengedheted mindezt. Ez nem felelőtlenység. Sőt, pontosan ezt jelenti a felelősség vállalás. Felelősséget vállalsz magadért itt és most. Nem a múltbeli énedért, nem az előző életbeli énedért, és semmilyen más okból kifolyólag sem. Azt az egészet elengeded.

Az nem a tiéd – legyen szó akár valamilyen egészségügyi problémáról, vagy bőséggel kapcsolatos problémáról, kapcsolati, illetve egyéb problémáról. Legyen szó akár a büntudat érzéséről, és a múltban tett dolgok miatt érzett megbánásról. Az mind nem a tiéd. Tényleg nem a tiéd. Belemehetünk abba, hogy ez az egész a tömegtudatból, a rossz szüleidtől, meg minden másból ered, de egyszerűen csak engedd ezt el! Sétálj el tőle! Az nem a tiéd.

Néhányatoknak ez kifejezetten nehézséget okozott a múlt hónapban! Egy nagyon kicsikét elengedtetek, aztán meg azon tűnődtek, hogy miért érzitek még mindig fáradtnak magatokat, vagy hogy miért érzitek kicsikét depressziósnak magatokat, vagy miért szorogtok. Egyszerűen csak engedjétek el az egészet mindenestől! Az nem a tiéd. Csak az a tiéd, amit választasz. Ennyi. Pont. Ez ennyire könnyű.

A múltkori összejöveteleinkön beszéltünk a Mester bölcsességéről. A Mester rendkívüli bölcsességgel rendelkezik, amit nem pusztán csak ebből az életből, hanem az összes életből nyert ki. Ez minden egyes elmúlt, és minden egyes lehetséges élet – amit ti a jövőnek hívtok - összes bölcsességét jelenti. Ebben a bölcsességben nincsenek ott a fájdalmak, a szomorú történetek, ahogy a nagy kövér történetek se, ahogy más egyéb sem. Nincsenek benne részletek. Ez egyszerűen maga a bölcsesség, az esszencia, az élet valódi szépsége.

A Mester, az Én Vagyok ezt mind magába fogadja – ami az Én Vagyokban lepárlásra került – azt a Mester magába fogadja, és behozza ebbe az életbe. Tegyük fel, hogy a teremnek ez az oldala képviseli az össze létidődöt, és itt van neked ez az összes tapasztalás azzal az összes arccal és személyiséggel. A Mester eljön hozzád és azt mondja: - Akkor táncoljunk együtt ebben az életben! Én elhozom neked a bölcsességet! Nem neki, meg neki, meg neki, (a többi életnek) hanem neked. Ez előbb-utóbb majd eljut hozzájuk is (a többi létidőhöz) de én ezt most neked hozom el. Te és Én. Az Ember és a Mester. Hívj be engem a házádba, a te emberi házádba. Hadd létezzünk együtt! Nem foglalok el teret. Nem fogom ellopni az ételedet, és a zuhanyfüggönyön át sem fogok leskelődni. Semmi ilyesmiről sincs szó. Engedj be a házádba! Létezzünk együtt, mint a Mester és az ember. Attól még ugyanúgy továbbra is meglehetnek az emberi dolgaid, és azok a gyönyörűséges emberi tapasztalásaid, de most már itt a Mester És-e. A Mester azt mondja, hogy „Elhozom a bölcsességet, te pedig ember elhozod a szívedet. Ó, micsoda szíved van. Hatalmas a szíved. Én hozom a bölcsességet, te pedig a szívet – és akkor táncoljunk most már együtt!”

Ez a tetetöltött megvilágosodás. Amikor egy emberi személyiség, vagyis a léleknek egy emberi aspektusa az, akit mondhatni a Mester, a bölcsesség választott ki – de valójában ez az ember Megengedése miatt történhet meg. Megengeded az összes többi létidőt is. Csak őket még nagyon lefoglalják a teendőik, így elfeledkeznek a Megengedésről. Imádkoznak. Sírnak. Lopnak. Koldulnak. Hatalmi problémáik vannak. Személyiség problémáik vannak. A „szegény ént” vagy éppen a

„nagyszerű ént” játsszák ki, de te vagy az, akiben ott a Megengedés.

Te vagy az az egy, aki azt mondtad: - Hé, ennek többről kell szólnia! Megengedek valamit. Azt nem tudom, hogy mit, sőt, meg sem akarom azt határozni. De azt tudom, hogy van itt valami. A tudásom mondatja ezt velem. És meg fogom azt engedni. Annyira bátor és merész leszek! – ez az egy emberi aspektus ezt mondja, hogy „Merész és bátor leszek, és egyszerűen csak megnyitom magam. Nem fogom azt megszűrni. Nem fogom azt aszerint meghatározni, hogy az fény vagy sötétség, hogy jó vagy rossz – vagy, hogy megérdemlem-e vagy nem, mert már eléggé belefáradtam abba az összes többi élet aspektusba. Annyira fárasztóak és idegesítőek. És már saját magamba is belefáradtam. Belefáradtam ebbe a régi emberi lineáris útba. És egyszerűen csak megengedő leszek minden korlátozás nélkül.” És ez az oka annak, hogy a Mester, a bölcsesség megjelenik és azt mondja, hogy „Jó, mert az összes többi életem nem figyel rám. Rettenetesen lefoglalják őket a saját dolgaik. Annyira bele vannak veszve az egészbe, hogy mindenféle fura istenekhez imádkoznak, és mindenféle furcsa dolgokat tesznek. De te, ez az egy létidő az összes többi közül, te megengedő vagy. Ezért aztán létezzünk együtt, táncoljunk együtt, miközben a testedben tartózkodsz.”

Ez a Mester szerepe minden egyes létidőben. Begyűjtötte, betakarította, learatta, lepárolta az összes többi létidő bölcsességét, akár tudatában vannak ennek azok a létidők, akár nem. Lepárolta magának az életnek a szépségét, és most ezt mind elhozza neked, és megosztja azt az ember szívével. Az ember szíve és a Mester bölcsessége – ez a testetöltött megvilágosodás, és ti ezért vagytok itt.

Erre most vegyünk egy jó mély lélegzetet!

A Mester beérkezik, de nem azért, hogy irányítsa helyetted az életedet, hanem azért jön be, hogy elhozza neked a bölcsességet, és azokat a dolgokat, amikről ma fogunk beszélni.

A múltkori összejövételünkön azt mondtam, hogy „Az embernek hatalmas szíve van.” – Ó, és sok dolgot el lehet mondani az emberekről! Néha elég durvák, kemények tudnak lenni. És nagyon, de nagyon hiányozni tud belőlük a tudatosság. Energiát lopnak. A gyökerükben akkora energia lopók, amit korábban még soha nem láttam – de van szívük.

A te jószágod

A múltkori összejövételünkön azt kérdeztem tőletek, hogy „Mi a te jószágod? Mi található a szívedben? Személyesen, egyénileg mi van a szívedben?” És arra kértelek benneteket, hogy érezzetek ebbe bele, és egy páran tényleg meg is tettétek ezt.

Most arra kérem drága Lindát, hogy vigye körbe a mikrofont! Én előre

figyelmeztettek titeket a múltkori találkozókon, hogy ezzel kezdjük a mai Shoudot, szóval ne tegyetek úgy, mintha meglepetésként érne ez a kérdés. – Engem kérdezel? Nem gondolkodtam ezen. – Mi a te jóságod? Mi a te jóságod? És szeretném, ha közben valaki felírná a válaszokat az iPad-re. Megtennéd, hogy leírod a válaszokat? (kéri meg Henriette-et) Linda, kérlek mutasd meg neki, hogy működik ez a tükörüveg dolog, és mivel biztosan sok különböző választ kapunk, apró betűkkel írd!

Mi a te jóságod? Az ember szíve, a Mester bölcsessége. Mi a te jóságod? És az isten szerelmére mondom, remélem tudjátok a választ.

Próbáld ki ezt a szerkentyűt. Leírhatod mondjuk azt is, hogy „szeretem Adamust”! (nevetések)

LINDA: Töröljük ki!

ADAMUS: Linda most pont azt mutatja meg neki, hogy kell a törlés gombot használni pont akkor, amikor leírta azt, hogy „Szeretlek Adamus”. (nevetés) Jól van.

LINDA: Oké, akkor nézzük csak!

ADAMUS: Ó! Hogy milyen édes tud lenni! (még több nevetés)

Jó, akkor kérném felkapcsolni a fényt a közönségnek! Mi a te jóságod? – Most meg azt mondjátok, hogy jaj, túl erős a fény! – Oké. Linda, légy szíves menj a mikrofonnal! Mi a te jóságod?

ALAYA: Az én jóságom...

ADAMUS: Ó, te jóságos!

ALAYA: Az én jóságom. (nevetnek)

ADAMUS: Ó, te jóságos!

ALAYA: (nevetve) Az én jóságom.

ADAMUS: „Nem hittem volna, hogy pont én kapom a mikrofont!”

ALAYA: Az én jóságom az, hogy úgy hiszem, hogy Szabvány vagyok.

ADAMUS: Szabvány.

ALAYA: ...amiért megengedem a megvilágosodásomat a Földön ebben az életemben...

ADAMUS: Kinek a számára vagy szabvány?

ALAYA: Saját magam számára.

ADAMUS: Rendben van.

ALAYA: A szabvány példamutatást jelent.

ADAMUS: Ez van a szívedben. Oké.

ALAYA: Hogy példája legyek annak, hogy megengedem a testetöltött megvilágosodásomat.

ADAMUS: Oké. Jó.

ALAYA: Igen.

ADAMUS: Tehát Szabvány. És meg fogod osztani másokkal is ezt a Szabványságot, aki vagy – a megtestesült megvilágosodásról?

ALAYA: Szerintem igen, esszenciában.

ADAMUS: Rendben.

ALAYA: Ha valaki megkérdezi tőlem: - Hogyan érted ezt el? Hogyan sikerült ide eljutnod? Hogyan történt ez meg veled? – Akkor abszolút megosztanám azt velük.

ADAMUS: És mit mondanál akkor, ha valaki azt kérdezné tőled, hogy „Hogyan csináltad meg? Az életem egy kész zűrzavar!” Mit felelnél neki? És ne feledd, a Mester elég szűkszavú. Nem beszél túl sokat. Mit felelnél neki?

ALAYA: Az élet határozottan lehet egy jó nagy zűrzavar. Én is megéltem ezt.

ADAMUS: Igen.

ALAYA: Teljes mértékben.

ADAMUS: Jó, de ezzel egyáltalán nem segítesz most nekem. (nevetés)

ALAYA: De még nem fejeztem be! (nevetve mondja)

ADAMUS: Igazából ettől csak gyorsabban süllyed a csónakom! – A fenébe is!

Segítségért fordultam hozzád, hogy elmondd nekem, hogy mégis mit tettél?! Találkoztál egy földönkívülivel? Mit csináltál? Hogyan váltál ezzel a Mesterré, aki vagy?

ALAYA: Csak elengedtem. Azt mondtam, hogy „Ennyi.” Elengedtem és...

ADAMUS: De mit engedted el?

ALAYA: Az összes szart. Az összes...

ADAMUS: Elengedted a pénzedet?

ALAYA: Mindent elengedtem.

ADAMUS: Elengedted a kapcsolataidat?

ALAYA: Igen, a kapcsolataimat is elengedtem.

ADAMUS: - Jajj, én ezt nem akarom megtenni. Én csak...

ALAYA: Abszolút! (nevetnek) Azokat a kapcsolatokat engedtem el, amik már nem szolgálnak engem. Amik nem...

ADAMUS: Igen, ez az. Azokat engedted el, amik már nem szolgálnak téged.

ALAYA: Igen, amik már nem szolgálnak.

ADAMUS: Jó.

ALAYA: És aztán pedig csak jó mélyen magamba néztem és azt kérdeztem, hogy „Mi az, ami engem szolgál? Mi az, ami abban támogat engem, aki most vagyok?”

ADAMUS: Igen. De van egy mód, ahogy ezt a Mester tenné. Tegyük úgy, mintha te lennél most az az ember, aki éppen keresztülmegy....

ALAYA: (drámaian) De hogy csináltad meg? Ó, Adamus, annyira össze vagyok zavarodva az életemmel. (nevetések) A dolgok lent vannak a kukában!

ADAMUS: Eleget hallottam! Eleget hallottam! (nevetések)

ALAYA: De hogy csináltad? Kérlek, áruld el nekem!

ADAMUS: Eleget hallottam! Ismerem a történetedet, több ezer hasonlót hallottam már! Úgy csináltam, hogy elengedtem mindent, ami nem az enyém volt. Érted? Már meg is világosodott! (nevetések)

ALAYA: Á!

ADAMUS: Á! És akkor elmennek úgy, hogy közben halvány fogalmuk sincs arról, hogy mit is mondtál nekik. (nevetés) – Ó, milyen bölcs Mester! Ugyan fogalmam sincs arról, hogy mit mondott, de akkor is milyen bölcs Mester! – És ezt onnan tudom, mert pontosan ez történik velem minden egyes Shoud után! (Adamus nevet) Ez vicces volt!

ALAYA: De akkor mi a tiéd? (nevetés) Mi a tiéd?

ADAMUS: Hogy mi a tiéd? Nos, kedvesem, erre neked kell rájössz. (nevetés) De most tényleg. Ezt komolyan mondom.

ALAYA: Igen, értem.

ADAMUS: Erre neked kell rájössz. És aztán hagyd ott őket ennyivel. Hagyd magukra őket ezzel. Aztán majd egy hét vagy egy hónap múlva visszajönnek hozzád és azt kérdezik, hogy „Hát tényleg nagyon össze zavarodtam azzal kapcsolatosan, hogy mi az enyém, és mi nem az enyém. Mert hát nem úgy van, hogy ez az egész az enyém?” És akkor megint elismétled a számura, hogy „Engedj el mindent, ami nem a tiéd.”

ALAYA: Közel jártam ehhez, hogy mindent elengedjek...

ADAMUS: Mindent, ami nem a tiéd.

ALAYA....ami nem a tiéd.

ADAMUS: Igen. És akkor aztán tényleg nagyon össze lesznek zavarodva egy jó ideig arra vonatkozóan, hogy mi az övék és mi nem az övék, de ez jó. Akkor legalább történik egy kis pezsgés, egy kis felkavarodás. És akkor az elme régi pöcegödre elkezd dolgozni, és egy kissé összekeveri a dolgokat. És akkor majd újra visszatérnek, és azt kérdezik, hogy „Mi az enyém, és mi nem az enyém?”

ALAYA: Ühüm.

ADAMUS: És továbbra is arra emlékezteted őket: - Ezt neked kell eldöntened. – Aztán egy pontod vissza fognak jönni és azt kérdezik majd, hogy „Úgy érted, hogy egyszerűen csak elengedhetem azt az összes rossz dolgot, amit tettem? Elengedhetem a személyiségemet? Elengedhetem a családomat? Úgy érted, hogy ezt az egészet tényleg elengedhetem?” És erre te azt feleled, hogy „Igen, amikor készen állsz rá.”

ALAYA: Rendben.

ADAMUS: Amikor készen állsz rá.

ALAYA: Igen.

ADAMUS: De igen, mondasz egy pár szót, és sokat bólogatsz, akár egy Mester. (nevetés)

ALAYA: Értem.

ADAMUS: És közben meresztgeted a szemedet. (még több nevetés)

ALAYA: Igen.

ADAMUS: És akkor felnézel, mintha állandó kapcsolatban lennél a felsőbb erőkkel. Hmm. (még nagyobb nevetés) Hmm.

ALAYA: Hmm. Ez tetszik nekem.

ADAMUS: Köszönöm.

ALAYA: Ó, köszönöm.

ALAYA: Köszönöm Adamus Mester.

ADAMUS: Igen. Jó. Mi a te jóságod – leírtad azt, hogy Szabvány? Szabvány.

LINDA: Le van írva.

ADAMUS: Szabvány. Elengedni mindent. Jó.

LINDA: Menjünk a...

ADAMUS: Mi a jóság a szívedben?

LINDA: Kérdezzük meg az erdélyi padlizsán saláta séfjét!

ADAMUS: Nahát, nahát, nahát! (nevetés)

HORATIU: A francba! (nevetések)

ADAMUS: Van benne fokhagyma?

HORATIU: Nincs.

ADAMUS: Jó. (kisebb nevetések) Igen. Igen.

HORATIU: Tehát...

ADAMUS: Se hagyma, se fokhagyma, hiszen a legédesebb szavakért vagyunk itt.

HORATIU: Nincs.

ADAMUS: Shakespeare. Hát igen.

HORATIUS: Áldásnak érzem, hogy erdélyi energiákkal hoztam ide.

ADAMUS: Jó, jó. Mi a te jóságod?

HORATIUS: Szeretek másokat inspirálni, különösen a saját korosztályomat.

ADAMUS: Igen.

HORATIUS: Egy falmászó edzőteremben dolgozom.

ADAMUS: Aha.

HORATIUS: Nemrégiben bútort is készítettem.

ADAMUS: Miért dolgozna valaki egy falmászó teremben? Mert ezt mondtad, ugye?

HORATIUS: Igen, falmászó termet mondtam.

ADAMUS. Falmászó terem.

HORATIUS: Igen.

ADAMUS: És mi a célja ennek a falmászásnak?

HORATIUS: Semmi.

ADAMUS: Elégé hasonlít ez a spirituális ösvényhez. Egyre csak mászol és mászol és mászol, de igazából soha nem jutsz el sehova. Ez csak...(Adamus nevet)

HORATIUS: Szerintem próbálnak felemelkedni, de úgy, hogy közben erőltetik.

ADAMUS: Igen. És mi történik, amikor feljutsz a – ez egy nagy fal, és látom, ahogy mászol fel a tetejére...

HORATIUS: Jaj, nem. Sok olyan játszma van, hogy „bizonyítani akarok magamnak.”

ADAMUS: Na igen!

HORATIUS: Tesztelni akarom magam. Kihívást állítok magam elé. – Mindez benne van.

ADAMUS: Na igen. Tényleg szórakoztatónak hangzik. (nevetések) És mit kapsz azért, ha felérsz a fal tetejére? Van valami kis díj?

HORATIUS: Nincs.

ADAMUS: Pizza?

HORATIU: Nincs.

ADAMUS: Egy jó üveg vörösbor? Vagy bármi?

HORATIU: Ha nehéz az útvonal, és felérsz a tetejére, akkor erre nagyon büszke vagy. Üvöltesz egy nagyot. Olyan érzésed van, hogy: - Megcsináltam! Legyőztem a félelmet!

ADAMUS: Igen.

HORATIU: Szóval ezt kapod a végén.

ADAMUS: Hát számomra ez teljesen elvesztegetett energiának és időnek hangzik. (nevetés) És ezt teljesen komolyan mondom. Ez annyira nagyon emberi. Tudod milyen ez? – Az élet elég nehéz. Hé! Akkor fogjunk néhány hamis falat, és másszuk meg azokat, csak azért, hogy amikor felérünk a tetejére üvölthessünk egyet.

HORATIU: Nos, ez szórakoztató tud lenni.

ADAMUS: Nagyszerű vagyok, ugye? És üvöltesz egyet! Nem pontosan ugyanilyen az emberi élet és a spirituális utazás? – Tudod, ez olyan egyszerű. Nem kell ehhez falakat másznod. A Realizációhoz egyáltalán semmit nem kell tenned, csak a megengedésed kell hozzá, hogy te legyél az az egy létidő, aki azt mondja: - Jól van, megnyitom magam. Megengedő vagyok.

KERRI: Itt van a padlizsánsaláta Erdélyből.

ADAMUS: Ja tényleg, a padlizsán. Köszönöm. Köszönöm. (beleszagol) Biztos akarok lenni benne, hogy nincs benne fokhagyma.

HORATIU: Nincs benne fokhagyma.

ADAMUS: Még rejtve sem?

HORATIU: Nem.

ADAMUS: Mindjárt megkóstolom, csak előbb még követni akarom ezt a gondolati vonatot. Hát ez nem túlságosan emberi? –Tegyük oda ezt a falat, hogy a dolgokat még nehezebbé tegyük! – Mintha ezért legalábbis piros pontokat vagy valami mást kapnál. Húha! Mi ennek itt pont az ellenkezőjét csináljuk. Elengedünk mindent. Nincsenek falak, amiket meg kellene mászni. Nincsenek legyőzendő akadályok. Ebben a teremben nincsenek hősök, legalábbis a hős emberi meghatározásának vonatkozásában. Nincsenek itt hősök. Az egyetlen igazi hős az, aki elenged mindent, ami nem az övé. De még akkor is, nincs semmi, ami miatt meg kellene veregetned a mellkasodat.

HORATIU: Úgy értem, nem mindenki akar magának bizonyítani.

ADAMUS: Nem mindenki.

HORATIU: Vannak, akik egyszerűen csak élvezik ezt az egészséget.

ADAMUS: Csak élvezik ezt az egészséget. Tényleg nagyon élvezetesnek tűnik. Oké. (Linda levegőért kapkod Adamus hozzáállása miatt) Akkor.....múlt hónapban kedves voltam. (nevetés) Ez a hónap kicsit másfajta. Múlt hónapban semmiről nem kérdeztem a közönséget, és most behozom az elveszett időt. Tehát akkor mi a te jószágod?

HORATIU: Be kell fejeznem a történetemet, vagy csak...

ADAMUS: Egyenesen vágj bele a jószágodba!

HORATIU: Nagyon kedves vagyok és inspirálok másokat.

ADAMUS. Igen. Jó. (kisebb taps) Igen. Ez egy ilyen kis cicás pillanat. Mindenki odáig van. Óóó! Ááá!

ADAMUS: De ez jó.

HORATIU: Ez igaz.

ADAMUS: Igen, és igaz.

HORATIU: És én...

ADAMUS: Kedves és másokat inspiráló vagy.

HORÁTIU: Inspirálok másokat.

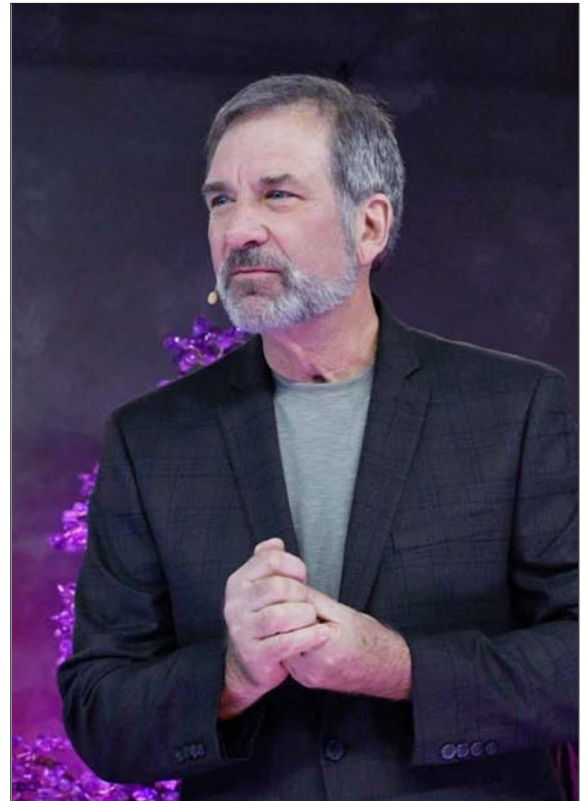
ADAMUS: Hogyan?

HORATIU: Például a múltkor egy fickó elment mellettem, miközben dolgoztam, és azt kérdezte: - Szeretnél meginni egy kávé? Nagy együttérzést érzek a szemedben.

ADAMUS: Igen.

HORATIU: És kiderült, hogy egy fiatal Mester.

ADAMUS: Ó!

HORATIU: Ezt éreztem benne.

ADAMUS: Igen, igen.

HORATIU: Nagyon inspirálták a szavaim.

ADAMUS: Jó. És sokkal több ilyen dolog fog történni az életedben, mindannyiótok életében.

HORATIU: Ezt éreztem és...

ADAMUS: És ki fizette a kávéját?

HORATIU: Ő hívott meg engem a saját helyén, kiderült, hogy barista.

ADAMUS: Jó, rendben. Jó. Köszönöm. Tehát a kedvesség és az inspirálás.

ADAMUS: Jó. Kérem a következőt! Mi a te jóságod?

LINDA: Miss Texas. Az előbb jelentkeztem.

ADAMUS: Legyél szíves felállni, hogy az egész világ láthasson téged.

CAROLYN: Oké.

ADAMUS: 87 millió ember néz téged ebben a pillanatban (nevet) a többi birodalomból.

CAROLYN: Az én jóságom a békességem.

ADAMUS: Béke van a szívedben.

CAROLYN: Béke van a szívemben.

ADAMUS: Igen.

CAROLYN: Nagyobb a mélysége. De amikor a Megengedésről beszélsz, számomra az pusztán a kezdet, és a végső cél pedig a megadás.

ADAMUS: Oké. Béke van a szívedben, és ez ott van a mindennapos életedben is?

CAROLYN: Nem teljesen.

ADAMUS: Nem teljesen. Rendben.

CAROLYN: De oda is egyre jobban beszivárogoz? Igen.

ADAMUS: Jó. Jó.

CAROLYN: Azon a helyen vagyok, ahol...

ADAMUS: Megtennéd, hogy meghatározod nekem ezt a békét?

CAROLYN: A pillanat befogadása és elfogadása minden analízis nélkül, és a bizalom helyéről történő reagálás a pillanatra.

ADAMUS: Én ezt inkább kegyelemnek nevezném. De mindegy minek nevezed, én ezt kegyelemnek hívom.

CAROLYN: Igen.

ADAMUS: A kegyelem az, amikor megengeded, hogy az energiák téged szolgáljanak, és ez az, ami létrehozza benned a béke érzését, mert többé már nem kell semmiért küzdened.

CAROLYN: Igen.

ADAMUS: De ez a kegyelem. Az Ahmyo. Az Ahmyo pontosan ezt jelenti. Annyira megengedő vagy, és olyan nagyon megbízol az Én Vagyokban, saját magadban, hogy többé már nem harcolsz semmiért és semmivel. Az összes csata véget ért, te pedig egyszerűen csak megengeded ezt. Igen, és ezzel együtt jár a békesség érzése.

CAROLYN: Igen.

ADAMUS: Néha ott van egy kis unalom.

CAROLYN: Hála.

ADAMUS: Hála. Igen. Jó. Köszönöm. Felírtad? Béke. Jó, remek.

LINDA: Jó, akkor itt ezt be is fejezhetjük!

ADAMUS: Még kérnék egy pár választ. Mi a te jószágod? Ó! Micsoda arckifejezést láttam! Ó, az energia! Tudjátok egy dolgot biztosra mondhatok: - mindannyian nagyon le fogjátok venni, vagy olvasni fogjátok tudni az energiákat. Egyre jobbak vagytok ebben, és ez nem az elme elemzésén alapszik. Hanem ez egy hirtelen, gyors tudás. Egyszerűen csak leolvasod, vagy érzed az energiát, és ehhez nem kell transzba esned. A kivetítésed bámulatos volt. Nagyon erős volt.

TIFFANY: Mit éreztél?

ADAMUS: Ó, előbb hagyom, hogy megválaszold az én kérdésemet! (nevetések) Mi a te jószágod?

TIFFANY: Hát...

ADAMUS: Na jó, elmondom. Sok szorongást éreztem az életemben, sok nehézséget, és már elegend van ezekből. És hallod ugyan a szavakat, de még nem éled azokat. És ez olyan....

TIFFANY: Kicsit bosszankodom a saját édességemmel kapcsolatosan.

ADAMUS: Igen, igen, és ez rendben is van.

TIFFANY: Úgy érzem, nincs kedvem mindenkivel megosztani az édességemet, a kedvességemet.

ADAMUS: Nem is kell. Igen, igen.

TIFFANY: Most ezt érzem.

ADAMUS: Igen. És mi lenne, ha saját magaddal kezdenéd? (nevet) – „Cseszd meg te is!” –Úgy értem ez olyan... (nevetés) de hát ezt mondta! Én csak beleérezek abba, amit mondott. – Csak magammal fogom megosztani.

TIFFANY: A múlt hónap után ezt éreztem, és ma pedig egy kicsit zsémbes vagyok, mert rájöttem ebben az elmúlt hónapban, hogy milyen sokat adtam másoknak egyfolytában.

ADAMUS: Miért?

TIFFANY: Hát csak úgy. Mert egyszerűen csak ezt szoktam csinálni, és...

ADAMUS: Az „egyszerűen csak ezt szoktam csinálni” – többé már nem alkalmazható ebben a teremben.

TIFFANY: Szerintem a jóságom része az is, hogy művész vagyok és sok szépséget teremtek mindenhol.

ADAMUS: És hol fejlődött ki benned ez az édesség? Honnan ered?

TIFFANY: (sóhajtva) Szerintem ez csak....arra kezdek rájönni, hogy ez csak egy, az embereknek való megfelelés mechanizmusa, hogy őszinte legyek.

ADAMUS: Igen. És kinek próbálsz megfelelni?

TIFFANY: Igen.

ADAMUS: Nem. Kinek próbálsz megfelelni?

TIFFANY: Mindenkinek, azért, hogy kedveljenek engem.

ADAMUS: Nem. Menj vissza jó sokat! Kinek próbáltál megfelelni? Kiskorodban?

TIFFANY: Nem tudom. Kiskoromban? Mindenkinek.

ADAMUS: Hát igen.

TIFFANY: Igen.

ADAMUS: De úgy 2-3 évesen. Kinek próbáltál megfelelni?

TIFFANY: Anyámnak.

ADAMUS: Oké.

TIFFANY: Igen.

ADAMUS: Igen.

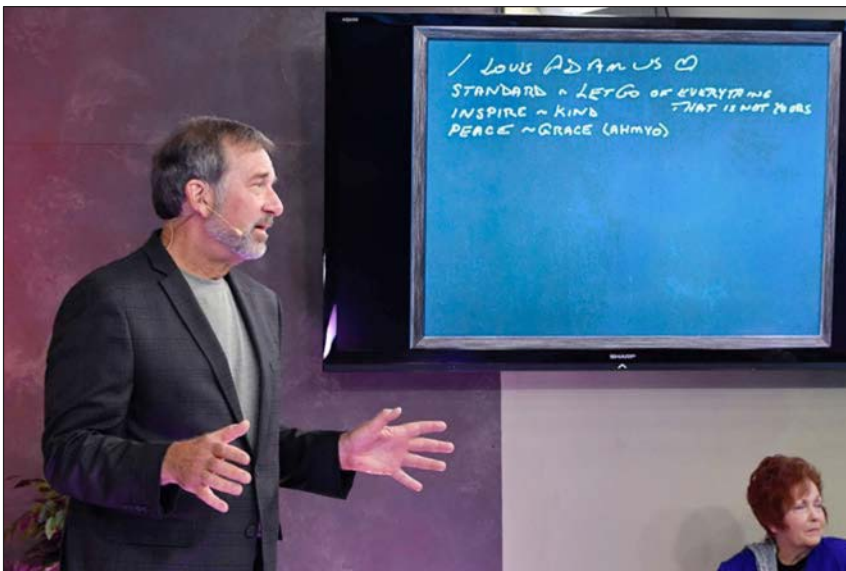
TIFFANY: Igen. Még nem mentem keresztül a folyamaton ebben a hónapban. A Shoud egy kicsikét korán jött.

ADAMUS: Igen.

TIFFANY: Igen. (nevetések)

ADAMUS: Hát igen.

TIFFANY: Ha még két hetet adtatok volna...

ADAMUS: Tudod, úgy volt, hogy elhalasztjuk...

TIFFANY: Csak két hét kellett volna, és akkor nagyon elbűvölő lettem volna!

ADAMUS: Szóval még szükséged van két hétre.

TIFFANY: Csak ennyire.

ADAMUS: De ez a vonat nagyon gyorsan száguld. Akkor hát mi a te jószágod?

TIFFANY: Művész vagyok. Sokféle értelemben szépséget teremtek.

ADAMUS: Rendben van.

TIFFANY: Mindenhol. Látom, majd megteremtem.

ADAMUS: Művészien.

TIFFANY: Igen.

ADAMUS: Nagyszerű! És mi a legutóbbi teremtésed?

TIFFANY: Legutóbb sok velencei gipsz falpanelt készítettem.

ADAMUS: Oké.

TIFFANY: Igen.

ADAMUS: És szereted ezt csinálni?

TIFFANY: Igen, szeretem. És mondhatok valamit a falmászó edzőteremről?

ADAMUS: Aha.

TIFFANY: Én is imádom.

ADAMUS: Valóban?

TIFFANY: De tudod miért szeretem? Mert imádom a testem fizikalitását, mert szuper erős vagyok.

ADAMUS: Biztosan.

TIFFANY: És a velencei gipsz falpanelekkel is ugyanez a helyzet.

ADAMUS: Ó, jó.

TIFFANY: Szóval azért szeretek ott mászni a falon, mert az szórakoztató.

ADAMUS: Egész álló nap.

TIFFANY: Igen, mert jó dolog...

ADAMUS: Na persze. (nevetések)

TIFFANY: Tudod az élet nem csak arról szól, hogy egész álló nap ott ülsz a padon, és közben nem vagy a testedben.

ADAMUS: Én most le fogom állítani ezt.

TIFFANY: Hanem arról, hogy benne vagy a fizikai testedben és...

ADAMUS: Nem. Most azonnal leállítom ezt a nevetséges beszélgetést. Mert ez annyira emberi, és annyira lineáris. Sok más módja is létezik annak, hogy elképesztő érzéki kielégülésben érezd magad a testedben, de te azokkal nem foglalkozol. És ezt most mindannyiótoknak mondom, mert ilyeneket mondtok, hogy „Nos, ez itt a valóság. Fizikai testben vagyok. Falakat fogok megmászni vagy velencei gipsz falpaneleket készítek.” Nem látod azt, ami ott van, és pontosan ez a mai megbeszélésünk lényege. Te vagy az, aki magadhoz vonzod a dolgokat, de ha ezt mindössze ezen a kis szűk spektrumon teszed, akkor ezzel csak egy bizonyos energiát vagy képes magadhoz vonzani. Csodálatos hegyek találhatóak odakint, amiken átrepülhetsz. Minek megmászni őket?

HORATIU: Én ezt csinálom.

ADAMUS: Jó, de erről egy szót sem szóltál.

HORATIU: Mert nem engedted meg, hogy folytassam a történetet.

ADAMUS: Á! Á! Á! (nevetés) Igen, igen. (kisebb taps) Igazad van, mert elég korlátozott az itt érzékelt időnk, és a Shaumbra néha hajlamos hosszadalmas, nagy, kövér történeteket mesélni. De a lényeg az, hogy olyan sok más alternatíva létezik. És máris rá fogunk erre térni.

TIFFANY: Meg fogom azt engedni. Igen.

ADAMUS: Jó, rendben.

TIFFANY: Teljesen nyitott vagyok rá.

ADAMUS: Mi a te jóságod? Kreatív vagy. Megteremtetted a szépséget. A kreatív szépséget.

TIFFANY: Ö....

ADAMUS: Kreatív szépség.

TIFFANY: Igen. Igen.

ADAMUS: Jó. Egyébként Cauldre most mondja nekem, hogy mindenkit emlékeztessen arra, hogy te készítetted a Mesterek Klubjában található velencei gipsz falpanelt. Jó. Micsoda Teremtés! Jó. (a közönség tapsol)

Mi a te jóságod? Mi a te jóságod?

LINDA: Ne félj! (Linda nevet, és valaki pedig azt mondja, hogy „Nagyon félj!” – amit nevetés követ)

SHAUMBRA 1: Szia!

ADAMUS: Szia! Szerintem az én jószágom az, hogy az embereket szolgálom. Az Élet Segítőben dolgozom.

ADAMUS: Jó.

SHAUMBRA 1: Tehát emberek szolgálatával töltöm a napjaimat. És van egy három és fél éves gyermekem.

ADAMUS: Ez kedves.

SHAUMBRA 1: És a munkám része az is, hogy segítek azoknak az embereknek, akik átkelnek a túloldalra.

ADAMUS: És hogyan segítesz nekik?

SHAUMBRA 1: Tessék?

ADAMUS: Hogyan segítesz nekik?

SHAUMBRA 1: Ó, hát a mindennapos dolgokban, amiben a legtöbb ember nem akar segíteni másoknak. (nevet) A gyerekek és az idős emberek esetében.

ADAMUS: És energetikailag is segítesz nekik, azzal, hogy mondhatni azt mondod nekik, hogy „Nyugodtan menjél. Rendben van eltávozni innen.”

SHAUMBRA 1: Igen, és tulajdonképpen ez az egész dolog lényege, hogy miközben ezt teszem, energetikailag fenntartok egy teret.

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 1: És így megtanulom azt, hogy Jelen legyek, és megtartsam a saját teremtem, és benne legyek a Megengedés energiájában annak érdekében, hogy meg lehessen a saját tapasztalatuk, és ez rendben van.

ADAMUS: Tehát másokat szolgálsz.

SHAUMBRA 1: Igen.

ADAMUS: Ez a szívedben lévő jószág.

SHAUMBRA 1: Igen.

ADAMUS: Jó.

SHAUMBRA 1: És közben megpróbálok kreatívabb lenni.

ADAMUS: „megpróbálok” – ne próbálj meg kreatív lenni!

SHAUMBRA 1: Megengedem magamnak, hogy több időt töltsék azzal, hogy kreatív vagyok.

ADAMUS: Ez pontosan ugyanolyan, mint amikor azt mondjátok, hogy „Majd kigondolom a boldogság útját.” Ez soha nem fog megtörténni. „Próbálok kreatívabb lenni.” De ez lehetetlen. Hogy miért? Mert már eleve az vagy a saját természetedből adódóan.

SHAUMBRA 1: Igen.

ADAMUS: Tehát arról van szó, hogy megengeded annak, ami már ott van – hogy előjöhessen.

SHAUMBRA 1: Igen. Időt szánok a kreativitásra.

ADAMUS: Igen. És a szívedben az van, hogy az embereket szolgálod.

SHAUMBRA 1: Igen.

ADAMUS: Köszönöm. Köszönöm. Még egy párat kérnék!

LINDA: Oké.

ADAMUS: Szerintem kezditek felfogni a lényegét.

LINDA: Esteban Argentínából. Szerintem van válasza. (Esteban nevet)

ADAMUS: Üdvözöllek!

ESTEBAN: Köszönöm.

ADAMUS: Igen.

ESTEBAN: Hüm....nem tudom.

LINDA: Óóó! (a közönség reakciója: Óóóó!) Óóóó! Te jóságos ég! Jaj, Istenem!

ADAMUS: O-o-ó!!!

LINDA: Óóóó!

ESTEBAN: Az összes barátom...

ADAMUS: O-óóó!!!

ESTEBAN: Az összes barátom nevet most...

ADAMUS: Igen, és rajtad nevetnek!

LINDA: Óóó!!!

ESTEBAN: Igen, mert nézik a SHoudot.

ADAMUS: És mert tudják, hogy most mi következik.

ESTEBAN: Igen, a barátaim előben nézik ezt.

ADAMUS: Igen, igen, és mind nagyon fognak nevetni azon, ami most következik. Linda, megtennéd, hogy idejössz és megfogod a mikrofont? (még nagyobb nevetés) És 60 másodpercet el kell töltened a női mosdóban. (nagy nevetés)

LINDA: Óóó!!!

ADAMUS: Oda kell menned!

LINDA: Mondj nemet! Egyszerűen csak mondj nemet!

ADAMUS: Nem! Menned kell. Muszáj menned. (valaki azt mondja, hogy „Meg akarja tapasztalni.”)

ESTEBAN: Mi van akkor, ha mégsem megyek?

ADAMUS: Akkor azt a nehéz úton fogod megtudni. (még több nevetés)

ESTEBAN: És mi a nehéz út?

ADAMUS: Azt nem árulom el. Választhatsz, hogy 60 másodperc a női mosdóban azokért a szavakért, amit soha nem lett volna szabad kimondanod – vagy pedig meglátod mi fog történni. Vezetsz ma valahova?

ESTEBAN: Nem.

ADAMUS: Szóval nem vezetsz. De valami járművel vagy, még akkor is, ha azt valaki más vezeti?

ESTEBAN: Igen.

ADAMUS: Oké.

LINDA: Húha!

ADAMUS: Nem, csak kérdezem.

LINDA: Húha!

ADAMUS: Csak kérdezem. Vagy pedig 60 másodperc a mosdóban.

LINDA: Menjél inkább! Menj! Majd visszaadom a mikrofont!

ADAMUS: Muszáj itt példát statuálnunk.

LINDA: Tiszta a mosdó. Tiszta.

ADAMUS: Nem lehetünk...

LINDA: A nőibe menj! A nőibe!

ADAMUS: Nem lehetünk...

LINDA: A nőibe!

ADAMUS: Nem lehetünk toleránsak többé már a „nem tudom-mal.”

LINDA: A nőibe! (biztos akar abban lenni, hogy a megfelelő ajtón megy be) Oké, király!

ADAMUS: Ezért is akarok itt ezzel példát statuálni. Ezt többé már nem tolerálhatjuk, mert igenis tudod. És pont ez a lényeg. Tudod. Igenis tudod, és ezért is történik ez most. Nem kell ennek bántalmazónak lenni – csak egy kicsit. De legyen ez egy állandó emlékeztető! Amikor azon kapod magad, hogy ezeket a szavakat mondod magadnak, hogy „Hát, nem tudom” – ez nem így van, mert igenis tudod. Szállj már ki ezekből a régi dolgokból, hiszen pont ez lesz a vége a mai napunknak, hogy te vonzod be az energiákat. Mert amikor azt mondod, hogy „nem tudom”, akkor szerinted mégis mi fog történni? Ezt az energiát vonzod magadhoz – a döntésképtelenséget, a közepszerúséget, a semmit tevést, amikor csak arra vársz, hogy végre megérkezzen a vonatod.

Most már visszajöhetsz! Teljesen elámult odabent! Egyfolytában csak körbenéz. (nagy nevetés) Érti az energiát. Rendben. Elég volt! Nem akarunk itt új függőségeket teremteni. Gyere most már ki onnan! Gyere ki! Köszönöm. (A közönség tapsol)

LINDA: Túlélted. Túlélted! Túlélted!

ADAMUS: És a barátaid most már tényleg nagyon nevetnek! (nevetése) Igen. Folyamatosan a TV-t bámulod, mintha ott látnád az összes barátodat. (nevetés) Szóval, mi a te jószágod?

LINDA: Vegyél egy mély lélegzetet!

ESTEBAN: Igen, a mély lélegzet!

LINDA: Kérsz egy zsebkendőt?

ESTEBAN: Ne mondd ki a varázs szavakat, mert megint a mosdóban találsz magad.

ADAMUS: Bizony, bizony. (Esteban nevet) Mi a te jószágod?

ESTEBAN: Az, hogy az örömet sugározom magamból.

ADAMUS: Oké, az örömet adod át, azt sugározod ki magadból.

ESTEBAN: Igen, igen.

ADAMUS: Ez nem makyo. Én ezt érzem.

ESTEBAN: Igen.

ADAMUS: Folyamatosan az örömet sugározod ki magadból.

ESTEBAN: Igen.

ADAMUS: Jó. Jó.

ESTEBAN: Úgy érzem, az élet könnyű, és ...

ADAMUS: És miből élsz?

ESTEBAN: Fotós vagyok.

ADAMUS: Fotós. Ó, ez jó. Jó.

LINDA: Nahát!

ADAMUS: És élvezed?

ESTEBAN: Igen. Tulajdonképpen most, hogy elutazta ide az Államokba, most ismerem fel, hogy ami történik....az, hogy fotós vagyok, csak egy kis része annak, amit szeretek, például szeretek emberekkel beszélgetni, és mondani nekik dolgokat.

ADAMUS: Szeretsz kapcsolódni másokkal.

ESTEBAN: Igen. És elkezdtem írni is, és azt érzem, hogy ez szuper jól megy nekem. – Mit írsz? – Nem

tudom, bármit, ami jön. Csak engedem, hogy átfolyjon rajtam...

ADAMUS. Jó, tehát megállás nélkül az örömet sugárzod ki. Ez jó.

ESTEBAN: Igen.

ADAMUS: Pompás! És köszönöm. Egyelőre ennyi volt.

LINDA: Szeretnél még valakit megkérdezni?

ADAMUS: Rendben van, még egy valakit.

LINDA: Gyerünk! Szükségünk van egy idősebb Shaumbrára is, aki már régebb óta itt van.

ADAMUS: Idősebb Shaumbra? Ha rólam beszélnél így, nem hiszem, hogy ezt értékelném. Bölcs Shaumbra Mester.

SHEA: 18 éve most először adta ide nekem a mikrofont.

ADAMUS: Most először?

SHEA: Igen.

ADAMUS: Nahát, nahát!

SHEA: Bizony.

LINDA: A csodák soha nem fogynak el.

SHEA: Van egy dolog. Ha azt mondd az embereknek, hogy „egyszerűen csak engedj el mindent” – akkor ezen kiakadnak.

ADAMUS: Ez így van. Pedig el lehet engedni a dolgokat.

SHEA: De azt is lehet mondani, hogy „Engedd el, és ha vissza kell, hogy térjen hozzád, akkor vissza fog térni.” És ettől sokkal jobban érzik magukat.

ADAMUS: Igen, de akkor meg túljárnak az eszeden, mert azt kérdezik, hogy „De akkor meg minek is engedjem el? Inkább továbbra is ragaszkodom hozzá, mert...” (Adamus nevet)

SHEA. Nem.

ADAMUS: Igen.

SHEA: Akkor elengedik.

ADAMUS: Igen.

SHEA: Egészed addig, amíg...nem tudom. De működik.

ADAMUS: És mi a te szíved jósága?

SHEA: Az, hogy feltétel nélkül odafigyelek a másokra, és megértem őt.

ADAMUS: Odafigyelsz rájuk, azaz meghallgatod őket. És kiket hallgatsz meg?

SHEA: Leginkább saját magamat, de az embereket is, előfordul, hogy idegenek odajönnek hozzám, és elkezdnek hozzám beszélni, és elmesélik az egész életüket. És ez rendben van.

ADAMUS: Igen. Van, hogy azt érzed, hogy lelopják az energiádat? Van, hogy elunod az egészet és hányingered van a történeteiktől? (nevetgélések)

SHEA: Valószínűleg ez történik néhányuk esetében, de nem mindenkivel.

ADAMUS: És nem szeretnék félbeszakítani, de...

SHEA: De meg tudom állapítani a különbséget.

ADAMUS:...az emberek nem igazán jók a történet mesélésben. Mert egyszerűen csak nem érnek a végére. Egyre csak mondják és mondják.

SHEA: Hát igen.

ADAMUS: És lineárisak. –Amikor két éves voltam – de mire akar ez kilyukadni ezzel? (nevetgélések)

SHEA: Igen.

ADAMUS: És ha történeteket akarsz mesélni, akkor tanuld meg azt, hogy a végén kezd el, majd onnan haladj visszafelé, utána pedig tényleg gyorsan összegezd! Térj rá a lényegre!

SHEA: De én ezeket nem veszem magamra!

ADAMUS: Akkor csak pusztán kíváncsiságból kérdezem, hogy „egyáltalán miért is hallgatod meg őket?”

SHEA: Hát valahogy mindig is ezt tettem, egész életemben.

ADAMUS: Igen.

SHEA: És ez...

ADAMUS: Most azonnal megállunk. Mindent befagyasztunk! Mindent befagyasztunk! A „nem tudom-mal” együtt itt van ez a másik mondás – és ezt eddig nem tudtátok, de itt van ez a másik mondás is, hogy „mindig is így csináltam” – Ahova tartunk az az, hogy fel fogjuk ezt robbantani.

SHEA: Jó.

ADAMUS: Úgy értem nagyon is fel fogjuk robbantani, mert ez hülyeség, ostobaság. „Mindig is így csináltam.” – Ez többé már nem működik ebben az osztályteremben, vagy ahol éppen most tartózkodsz.

SHEA: Jó.

ADAMUS: Jól van akkor. Köszönjük, hogy felhívtad erre a figyelmünket!

SHEA: Ennek biztosan így kellett lennie.

ADAMUS: Abszolút. (nevetések) Igen, abszolút! Köszönöm. Jó. (valaki azt mondja, hogy „ Ez volt a sorsod.” Ez a te...na persze, ennek így kellett lennie! (úgy tesz, mintha hányna) Oké. (nevetések)

Adamus válasza

Feltettem a kérdést, hogy „Mi található a szívedben?” és sok jó és különböző választ kaptam, és most ezt az egészet össze fogom itt foglalni. Le fogom párolni. És akkor legyen ez egy példa a lepárlásra. Sok mindenről beszéltünk, sok szó elhangzott. Akkor ennek az egésznek vegyük ki a lényegét, vagyis pároljuk le az esszenciáját. Itt van a béke és a kegyelem. A mások meghallgatása. A többi ember szolgálata, inspirálása, a másokhoz való kedvesség, az öröm és a jó dolgok másokra történő kisugárzása. És én ezt az egészet most le fogom egyetlen egy szóra desztillálni: Együttérés.

Kivétel nélkül mindannyian hatalmas együttéréssel bírtok az emberek felé, aminek sok különböző oka van. Néhányatoknak az erre az oka, hogy már a lelegejétől fogva itt vagytok. Ti segítettétek ennek az egész dolognak a létrejöttét. Másoknak közületek pedig az volt erre az oka, hogy rengeteg sok életet leéltetek itt, ezért megértitek az emberi élet örömeit, szépségeit, buktatóit, szomorúságát, és a drámáit, és ettől függetlenül még mindig szeretitek az emberi életet. Az emberi élet egyszerűen bámulatos, már amikor már felülemelkedtél rajta. Amikor még bele vagy ragadva, akkor nem annyira bámulatos. De amikor felülemelkedsz rajta, akkor gyönyörűséges.

Sok-sok életben másokat szolgáltatok, akár a kórházi munkáttal, akár azzal, hogy papok vagy apácák voltatok, akik meghallgattak másokat, és akik tényleg nagyon jók voltak abban, hogy meghallgassanak másokat – bár az igazság az, hogy mindig elaludtak közben, amiről igazából senki nem tud. (nevetések) De kifejlesztették a másokra való odafigyelés, a másik meghallgatásának a képességét. Vagy talán csak abból az okból kifolyólag, hogy nagyon sok szeretet van az életetekben – a gyerekeitek iránti szeretetetek, a társaitok vagy partereitek, és a többiek iránt érzett szeretetetek. Ti, Shaumbra mindannyian hatalmas együttéréssel bírtok. Ez van ott a szívetekben.

Teljesen mindegy hogy fogalmazzátok ezt meg, de szinte bármelyikőtök kapta volna meg a mikrofont, szinte ugyanezeket mondta volna. Ez az együttérzés. Mások elismerése és nagyrabecsülése, mások szolgálata, a másokkal való törődés, és az, hogy velük vagy. Egyikőtök sem akar senkit megbántani. Sőt, talán inkább ennek az ellenkezőjét teszitek. Még mindig mindenkit megpróbáltok megmenteni, és lassan megtanuljátok, hogy ez egyszerűen lehetetlen, illetve nem is lenne szabad ilyet tenni.

De mégis ott van a szívetekben az együttérzés. Az emberi részeteknek akkora az együttérzése, hogy sehol nincs annak párja a teremtés egészében. Sehol sem. És tudom, hogy néha azt gondoljátok:
- Biztosan vannak olyan létezők odakint, akik egyszerűen csak telis-teli vannak szívárvánnyal, szeretettel és mindennel. – Hát, nem igazán. Nem igazán, mert egyikük sem járta be az emberi utazást, illetve nem rendelkeznek az emberi szívvel, veletek ellentétben.

Az együttérzések jóval meghaladja azt, amit ti az emberi normának hívtok, és nem próbálok itt senkinek sem hízelegni, de olyan hatalmas a szeretetek és az együttérzések az emberiség iránt, hogy időnként, nos, valójában a legtöbb esetben megtagadjátok magatoktól ugyanezt a szolgálatot, ugyanezt az örömet, békesség érzést, vagy bármit. Megtagadjátok magatokat, és ez így hibás. Azért mondom azt, hogy ez így hibás, mert ezzel, hogy megfosztjátok magatokat ugyanettől az együttérzéstől – ahogy az első válaszban hallottuk – bizony nem lesztek Szabványok. És most egy pillanatra képzeljétek csak el, hogy igazi Testetöltött Mester, azaz egy Szabvány vagy. És most ebbe hozd bele az ember szívét, és képzelj csak el, hogy ez mi mindenre lehet képes ezen a bolygón, vagy az Új Földön. Ezt az együttérzést, ha megadod magadnak, majd kisugárod azt másokra is, megosztod az velük, sokszor szavak vagy bármilyen fizikai szolgálat nélkül, úgy, hogy egyszerűen csak megosztjátok ezt velük, képzeljétek csak el, hogy az mi mindent tehetne az emberiségért. Nem fárasztod magad és nem bajlódsz azzal, hogy nap mint nap meghallgatod a problémáikat, vagy gondot viselsz a fizikai szükségleteikre, hanem valódi Szabvány vagy. Ez az együttérzés az, ami ott van a szívedben.

Együttérzés

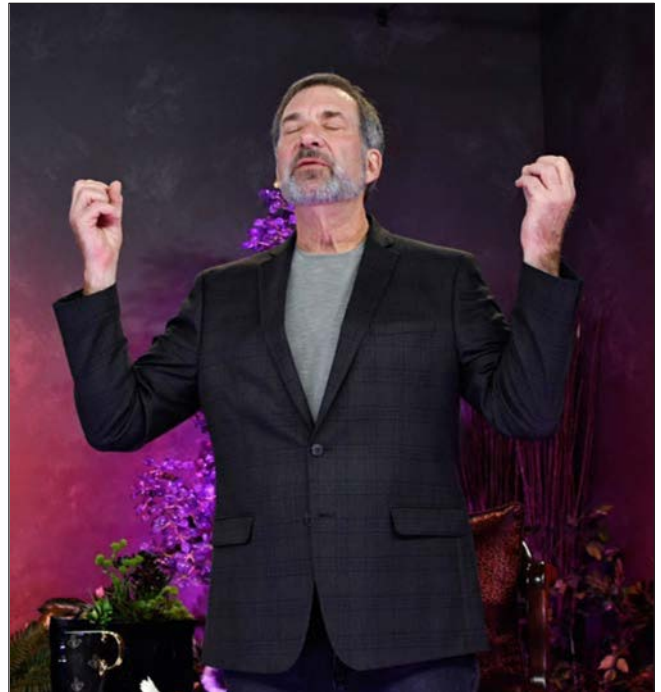
Most tartsatok velem – vagy majd később ezt újra hallgassátok meg – de mi is az együttérzés? Mi az együttérzés? Beszéltünk erről egy-két összejöveten, amik mélyre mennek, mint amilyen például a Keahak vagy a Threshold. Az együttérzés a Lélekből, az Én Vagyokból ered. Az együttérzés a létezés öröme. Ahol nem kell semmit elérni, nem kell eljutni A pontból B pontba, ez mindössze a létezés öröme. Ez a Lélek, az Én Vagyok lelkesedése, izgalma. És ehhez nem kell hegyet mászni. Ehhez nem kell nagy feladatokat teljesíteni vagy nagy dolgokat elérni. Az együttérzés – ha most ebbe beleéreztek egy pillanatra – az, amikor a Lélek mindössze létezik. –

Létezem. Vagyok, Aki Vagyok. – Húúú!!! Ez óriási együttérzés, lelkesedés, izgalom és öröm, meg ez az összes többi dolog. – *Vagyok, Aki Vagyok!* – Ez a Lélek szenvedélye vagy együttérzése.

Tartsatok velem! A Léleknek ez a szenvedélye vagy együttérzése az a dolog, ami megteremti és behozza az energiát. Az energia nem más, összesűrített együttérzés. A szívedben együttérzés található. Szeretet, együttérzés – vagy nevezétek ezt tetszésetek szerint, a mások iránti csodálat – ez az energia. Te pedig a vonzási pont vagy. Te vonzod magadhoz az energiát.

De amikor a szívet eltakarja a kétség, a félelem, a megbánás; amikor a szív egyszerűen nem képes kiragyogni a bűntudat és a szégyen érzése miatt, és ezek nagy problémák voltak mindannyiótok számára. Amikor a szív így elfedésre kerül, akkor az az energia, az a vonzó mágnes nem tud valami jól működni. Mert egy óriási szűrő van rajta. Amikor megnyitod magad, amikor megengeded a saját magad számára ugyanazt az együttérzést, mint amit másoknak megadsz, és amikor az emberiség iránt érzett szereteted megadod magadnak is, akkor hirtelen minden megváltozik. Minden megváltozik.

Ez egy nagyon lényeges dolog, amit lehet, hogy egyfajta fizikának hívtok, de akkor is ezzel az együttérzéssel bírtok. Amikor az ember szívéről beszélek, az együttérzés az a dolog, ami behozza az energiát és megteremti a valóságodat. Most akkor teszünk ebben egy nagy lépést, amikor azt mondjuk, hogy meg fogjuk nyitni a szívet. Be fogjuk hozni ugyanazt az együttérzést, ami a mélyben kivétel nélkül mindannyiótokban ott van, és be fogjuk ezt hozni a valóságokba, az emberi valóságba, és meg fogjuk látni, hogy az energiák és a valóság megformálása és alakítása valóban megváltozik. *Erőfeszítésmentesen.* Hegymászás nélkül, hacsak nem akartok hegyet mászni. Nincs nekem semmi bajom a hegyemárással. Csak nem nagyon értem az egészséget, mikor olyan sok más módja is van az élet érzékiségének a megélésének. De ezt csak én mondom.

Akkor most vegyünk erre egy mély lélegzetet! Ne feledd, te vagy az, aki magadhoz vonzod az energiákat. Állandóan ezt csinálod, hogy behozod ezt az energia áramlatot. Együttérző létező vagy. Ez van ott a szívedben, sokkal erősebben, mint a legtöbb emberben. Ez tényleg így van, máskülönben nem is lennél itt.

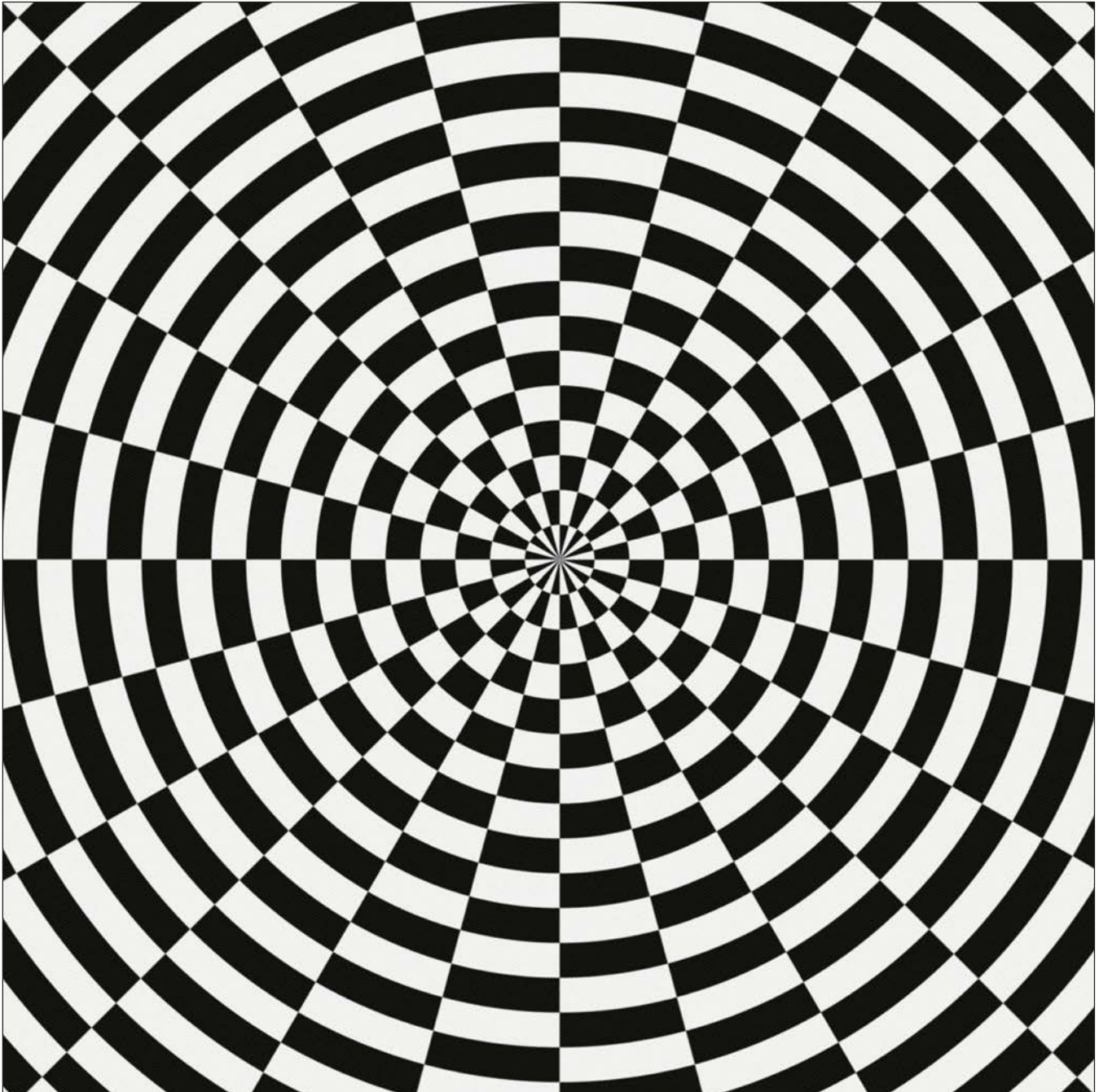
Érezz bele a dinamikákba, most, ahogy megnyitod a szívedet – ha másért nem is, csak azért, hogy megoszd azt a Mesterrel, aki elhozza a bölcsességet. Nyisd meg a szívedet a Mesternek – és figyeld meg, ahogy az energia dinamikák elkezdnek megváltozni. Ez nem az agyadban történik, mivel ezen nem kell gondolkodnod. Ebben semmilyen erőfeszítés sincs.

Fókusz

Akkor most megint váltsunk sebességet! Szeretném a képernyőre kérni az ábrát úgy, hogy azok is lássák, akik online néznek most minket, és kérném szépen lekapcsolni a világítást.

Most szeretném, ha belenéznétek a képbe. És nem, nem próbállak hipnotizálni benneteket! (pár nevetés)

(szünet, amíg az ábra megjelenik a képernyőn)

Tényleg rossz karmát jelent, ha másokat hipnotizálsz, kifejezetten akkor, ha ezt hatalmi célokból teszed. Most nézzétek hosszan a képet!

(hosszú szünet)

Rendben van. És most kérném visszakapcsolni a világítást! Linda körbemegegy a mikrofonnal. Mit tapasztaltatok? Mit éreztetek, mit éreztetek? Milyen tapasztalásban volt részetek?

LINDA: Oké.

SHAUMBRA 2: (nő) Köröket és ékeket, vonalakat láttam.

ADAMUS: Ühüm. De mit éreztél? Én is tudom mi van a képen, de...

SHAUMBRA 2: Valamiféle....

ADAMUS: A mikrofont kérlek tartsd a szád elé!

SHAUMBRA 2: Egyfajta békét.

ADAMUS: Békét.

SHAUMBRA 2: Békés érzésem volt.

ADAMUS: Oké, rendben, béke. Következő. Te mit tapasztaltál a képernyőn látható képpel kapcsolatosan?

STEPHANIE: Én egyfajta törést tapasztaltam...

ADAMUS: Törést.

STEPHANIE: Igen.

ADAMUS: Oké.

STEPHANIE: Igen.

ADAMUS: Szóval a képek töröttek érezted. Oké.

STEPHANIE: Aha.

ADAMUS: Érdekes. És te mit tapasztaltál?

ANDY: Nagyon zavaros volt számomra.

ADAMUS: Zavaros.

ANDY: Igen.

ADAMUS: Rendben, még kérnék egy pár választ!

SHAUMBRA 3 (nő) Kétféleképpen láttam, és kiválasztottam az egyiket.

ADAMUS: Ühüm.

SHAUMBRA 3: Az egyik csak valamiféle minta volt szó szerint, a másik pedig mozgott.

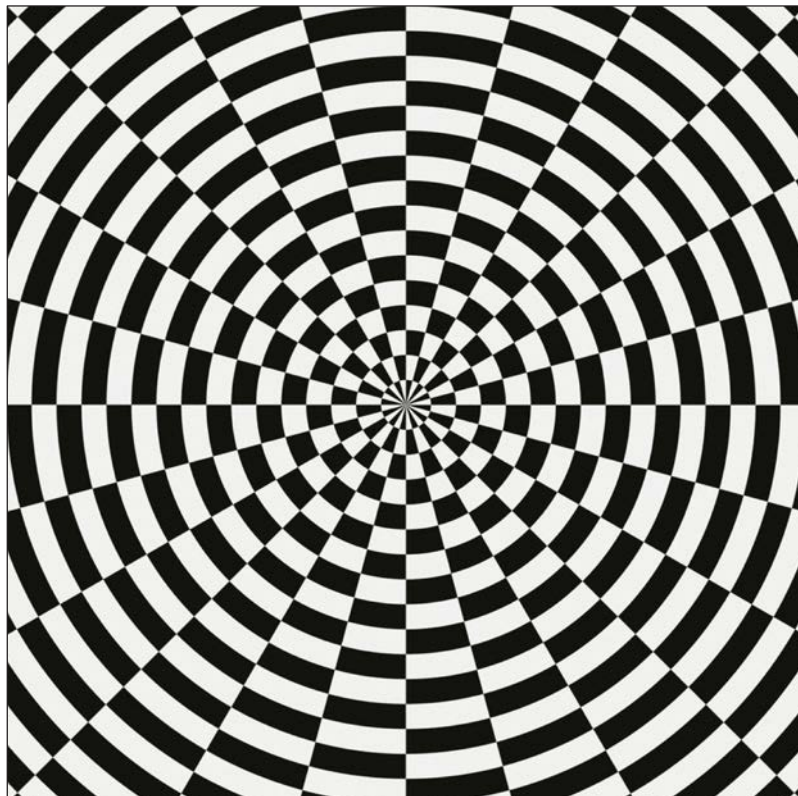
ADAMUS: Mozgott.

SHAUMBRA 3: Mint amikor az agyam néha mozgást lát.

ADAMUS: Pontosan. Jó. Még egyet kérek! Mit tapasztaltál?

EDITH: Nagyjából ugyanazt, mint Stephanie. Sok-sok négyzetet láttam, és olyan volt, mintha mozognának, és hosszú karuk volt...stb.stb.stb.

ADAMUS: Jó. Rendben van. Akkor most újra kérném lekapcsolni a világitást, a képet pedig kérem vissza a képernyőre! Ez egy klasszikus hipnotikus minta, amit nem fogunk arra használni, hogy bárkit is hipnotizáljunk. Kérem lekapcsolni a világitást, és a képet pedig kérem mutatni az interneten!

Oké. Ránézel a képre, és ha jól belenézel, akkor elkezded látni, hogy mozog. Ez egy természetes dolog. Az agy nem tudja hogyan értelmezze az összes mintát, amik nagyon specifikusan lettek megtervezve, annyira, hogy az agy nem tudja biztosan, hogyan is értelmezze, ezért elkezdi látni a mozgást, és sokszor pont a mozgás az, ami magába szippant téged. Máskor meg olyan érzésed van, mintha feléd közeledne, mozogna.

(szünet)

Ahogy belenézel a képbe, néha egy kis zavart is érezhetsz. Eltájol téged

a környezettől, ami mindenholnan körülvesz titeket most, ahogy belenéztek a képbe. Nagyon erős hipnotikus hatással bír. És ha továbbra is belenéztek a képbe, akkor elkezdtek abba beleragadni. Magába szív titeket.

(szünet)

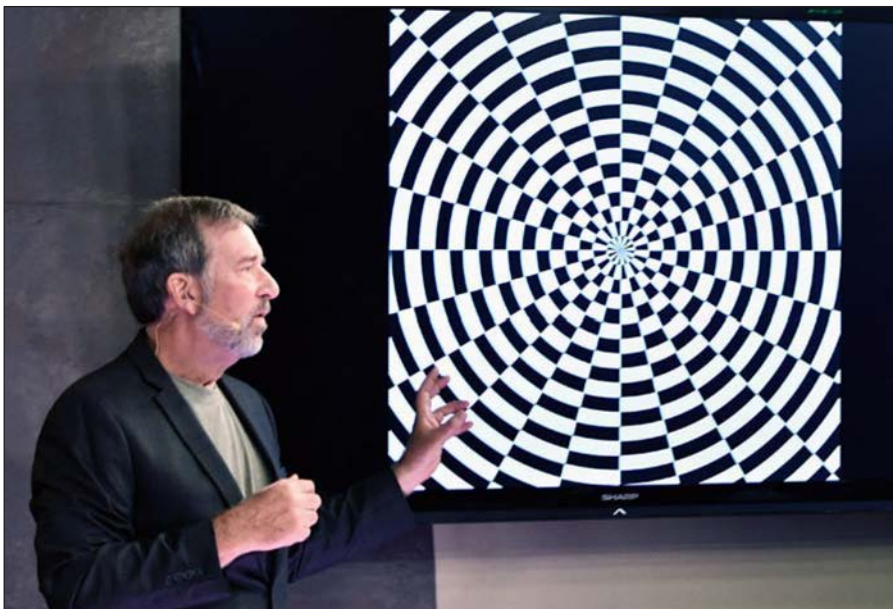
Az elme nagyon be van mintázva a gondolkodása értelmében, továbbá arra vonatkozóan, hogyan értelmezi a fényt, a hangot és az érzékszervi bejövő információt. Nagyon erősen be van erre mintázva. És most az elme lényegében létrehoz olyan mintákat és képeket, amik eredetileg nincsenek is ott, de az elmét ez teljesen behipnotizálja, magába szippantja.

Kérem visszkapcsolni a világítást!

Ez itt egy példája a Fókusz érzékének. És azért pont ezt a grafikát használtam ma, hogy lényegében elmagyarázzam nektek egy szimbolikus módon, hogy mi történik akkor, amikor bejöttök ide, ebbe a valóságba. Amikor eljössz ide a Föld bolygóra, akkor magadra öltesz egy fizikai testet, bekerülsz az időbe és a térbe – és ez bizony nem különbözik ennek a képnek a mintájától. Beleragadsz. Magába szippant téged. Ez hipnotikus, delejező hatású. Behipnotizál és magába szippant.

Néhányan elkezdtek azt érezni, hogy a testetek és az elmétek elkezd kis zavart érezni, mert kimentek egy másik valóság állapotba. Kimentek, hogy másképpen érzékeljétek a valóságot. Fókuszáltok, és a testnek és az elmének belekerül egy kis időbe az, hogy ehhez alkalmazkodni tudjon. Ezért érzitek azt a kis tájékozódási zavar érzést. És amikor levettük a képet a képernyőről, akkor meg próbáltok visszatérni az ismerős környezethez. De ez az ismerős környezet, amit itt van, szintén nem más, mint egy hipnotikus minta, amibe beleragadtok. Már akkor belevesztetek ebbe, amikor első ízben eljöttetek ide, erre a bolygóra, majd hozzászoktatok ehhez az egészhez.

Aztán meg ilyeneket kezdtek mondogatni, hogy „De hát ennek ez a módja. Nem szokásunk ezt megkérdőjelezni. Mindig is ezen a módon tettük a dolgokat. Muszáj lélegeznem, mert, nos, ez szinte nevetséges – muszáj lélegezni!” – Valójában nem muszáj. Amennyiben viszont abban hiszel,

hogy muszáj lélegezned, vagy, hogy muszáj enned, vagy, hogy muszáj vizet innod – akkor pontosan ezt fogod bevonzani az életedbe, és a valóságod erre fog épülni.

Amikor mélyen benne tartózkodsz a Fókusz érzékében, akkor mindent meg fogsz tenni annak érdekében, hogy megerősítsd a Fókusz érzékét. Az egyetlen dolog, ami megváltoztatja a képet az az, amikor valakinek megjön a tudása, amit Tóbiás a Rózsa

gyümölcsének hívott. És ami a kiutat jelenti az annak tudása, hogy létezik ennél több is. Amikor az ember azt mondja, hogy „Tudom, hogy...” Legyetek szívesek visszatenni a rajzot, és hagyjátok fenn egy ideig. Amikor valaki azt mondja, hogy „Tudom, hogy be vagyok ide ragadva, és az elmém elemez, és ilyeneket mond, hogy: Nos, ez fekete meg fehér, meg körkörös, meg ott vannak azok a vonalak. Azonnal elkezdték megpróbálni leírni annak a képnek a grafikáját, pedig az nem számít.” Még mindig benne vagytok a képben. Még mindig abban a fókuszban tartózkodtok. Még mindig abban a valóságban vagytok, ezért aztán ez nagyon megnehezíti azt, hogy képesek legyetek bármi mást is meglátni azon a valóságon kívül.

Tehát amikor az elme mindenben eltöpreng, a kreativitáson, a régi problémákra való megoldásokon, azon, hogy most mi fog következni az életedben, hogyan fogsz élni – az mind ezen a képen belül történik. (a képre mutat) Elfelejtve, hogy sokkal több minden létezik ennél. Minden idefókuszálódik, ahelyett, hogy felismerésre kerülne, hogy mennyivel több minden létezik odakint.

Az elme hajlamos mindent kielemezni, továbbá lényegében önigazolni a létezését azáltal, hogy benne marad abban a hipnotikus mintában, ami jelen esetben az emberi valóságot jelenti. Nincs semmi baj az emberi valósággal, csak arról van szó, hogy rendkívüli mértékben korlátozott. Ezért is vagytok most itt. Lényegében azt mondtátok, hogy „Létezik egy tudás, ami felülmúlja és meghaladja ezt a valóságot, aminek a fogságába estem. Ott van bennem a tudás arról, hogy a fekete-fehér meghatározott valóságán túl valami másnak, többnek is kell léteznie.” Beszéltünk már erről korábban is. Ez volt az, ami idehozott benneteket. Ez az, ami megőrjíti titeket a mindennapos emberi élettel kapcsolatosan. És ennek ellenére az elme még mindig megpróbálja racionalizálni azt a fókuszot, azt a valóságot. Megpróbálja megtalálni belőle a kiutat, de ha jól belenézel a képbe, azt látod, hogy ez a minta megállás nélkül egyre csak folytatódik. Képzeld csak most el azt, hogy ez a valóság, és ez itt a te spirituális ösvényed, ez az alagút itt. Ami egyre csak folytatódik. Egyszerűen több ugyanabból. Valaminek meg kell változnia.

Valamennyit meséltem erről a Kék Világ történetében, ami a [Mester Emlékiratai című könyvemben](#) olvasható. Ebben a történetben azt meséltem el, hogy kezdetben létezett ez a közösség vagy falu, akik még minden színt ismertek. Ismerték a pirosat, a sárgát, a rózsaszínt, a lilát, és minden létező színt, amit csak el tudtok képzelni. Sőt olyan színeket is ismertek, amik még csak nem is az emberi színspektrumon belül találhatóak. Tehát ott volt nekik ez a rengeteg sok szín, de ők a kéket szerették, azt részesítették előnyben. Szerették a kéket, és így a kék lett a leginkább imádott és csodált szín.

A kék volt az, ami pénzt hozott a piacra. Ha bárminek is kék volt a színe, az emberek pénzt kaptak érte. Ő, hát hatalmas tisztelet övezte a kék színt. Nem tudom ennek az okát, egyszerűen ez már csak így volt. Talán a kék fókusz miatt volt ez így. Így aztán a valóságukban nagyon hamar minden elkezdett kék színűre változni. A bőrük színe is elkezdett kék lenni. Kék volt a ruházatuk. A házak is kékek voltak. Természetesen az égbolt is kék volt. A talaj is kék volt. Persze ezek a kék különféle árnyalatai, tónusai voltak, máskülönben nem tudták volna megkülönböztetni egymástól a különféle tárgyakat. De minden tiszta kék volt. A pénzük is kék színű volt, a dalaik is kékek voltak, egyszerűen minden kék volt, mert belementek egy hipnotikus fókuszba, talán a kék iránt érzett szeretetük vagy érzéki érzéseik miatt – ki tudja – de nagyon gyorsan minden már csak kék volt. És az összes többi színről elfeledkeztek. Nem készült róluk feljegyzés, senki nem említette meg a többi színt. Senki

nem írt arról, hogy valaha létezett a sárga szín. Vagy a piros. – Minden kék volt.

De azért akadt egy pár ember, akik tudták, hogy létezik ennél több is. Egyszerűen csak ott volt bennük erről a tudás, és megpróbálták ezt elmagyarázni másoknak is. Próbálták azt mondani: - De hát nem csak a kék létezik, hanem más színek is léteznek. – De nem tudták ezt elmagyarázni, mert nem találták ehhez a szavakat, mert a szótáruk is teljesen kék volt. Még csak nem is volt szavuk a sárgára. Sőt, nem volt olyan fül, ami meghallotta volna a sárga, a piros vagy bármilyen más színt, ezért aztán ezek a kevesek befrusztrálták magukat. Tele lettek szorongással. Tudták, hogy több létezik a kéknél, de aztán elkezdték azt hinni, hogy megőrültek. Hogy talán ezt az egészet csak ők találták ki. És talán meg kéne elégedniük a kék kenyérrel meg a kék pizzával, a kék focival, és mindennek a kékségével. Próbáltak visszatérni a kékhez, de valami belül egyre csak noszogatta őket. Valami azt mondta: - Inkább meghalok, minthogy továbbra is ezt a kék létezést folytassam.

És amikor ezt kimondták, akkor a dolgok elkezdtek megnyílni. És ez a ti történetetek, drága barátaim! Ezek ti vagytok. Te mondd azt, hogy „Akkora fókuszban vagyunk itt.” És a kék lehet ebben az esetben a tér vagy az idő. A kék ebben az esetben jelentheti a dualitást. A kék bármi lehet, de a lényege az, hogy korlátozott. Ez nem a minden, ami odakint található. Annyival több minden létezik ennél, és nincs ezzel itt semmi baj, csak hogy sokkal több minden létezik ennél.

Akkor erre most vegyünk egy jó mély lélegzetet!

A Fókusz egy érzék, a valóság észlelésének egy módja, ami egy csodálatos érzék – most már levehetjük a képernyőről ezt a grafikát – ami lenyűgöző. Valójában a Fókusz a létező legvarázslatosabb érzék. Magába szippant téged, majd elképesztően befókuszál, annyira nagyon, hogy bizony nehéz megtalálnod a kivezető utat belőle. A klasszikus – majdnem azt mondtam, hogy hiba – tehát a klasszikus félreértés az, hogy a kéket használva akarsz kiszállni a kékből – de ez nem fog menni. Ehhez bele kell menned az Alt valóságodba.

Alt valóság

Alt. Mindannyian ismeritek ezt a gombot a számítógépeteken. Alt- azt jelenti másmilyen. Változást jelent. Azt jelenti, hogy elég volt a kékből! És ma azt fogjuk itt megtenni, hogy aktiváljuk – nem szeretem az aktiválásokat. Fogalmazzunk inkább úgy, hogy emlékezni fogunk az Alt gombra! Cauldre egyértelműen rossz szót akart használni. (a közönség nevet) Emlékezünk arra az Alt gombra, ami már eleve ott van benned. Az Alt valóságra.

Amikor ránézel az életedre, arra, hogy mi áll előtted, olyankor az ember ilyeneket kérdez:- Oké, mit fog hozni számomra a holnap? Miről szól ez az egész megvilágosodott MesterLét? – és ilyenkor még mindig a Fókusz érzékében gondolkodtok, a korlátozottságban. Ezért is van az, hogy nem szeretem, amikor valaki azt mondja, hogy „Nem tudom.” Vagy, hogy „Mindig is így csináltam.” Robbantsuk ezt fel, hogy „mindig is így csináltam”, mert ez csak egy újabb hipnotikus minta, ami fogságban tart titeket. „Hát én ebben a hipnózisban vagyok. Ebben a Fókuszban tartózkodom. És persze, hogy egy nap 24 órából áll.” Nem, ez nem így van. Létezik egy Alt Valóság, ahol nem 24 órából áll egy nap, ahol nem órából tevődik össze egy nap, és ahol maga az idő sem létezik. És ez nem valahol odakint található, hanem pontosan itt van, csak eddig nem láttátok, mert annyira nagyon a képernyőre fókuszáltatok.

És ez nem valami elmés játszma. Az elmének nincs játszótere ott, ahova tartunk, legalábbis most még nem tud játékba állni. Az elme nem tudja azt kontrollálni, irányítani. Az elmének nincs uralma vagy hatalma felette. Sőt, az elme tulajdonképpen egy rövid ideig még ellene is fog dolgozni, egészen addig, amíg nem tanul meg alkalmazkodni az Alt Valósághoz.

Ez a valóság a mély fókuszról szól, miközben már tudjátok, hogy létezik ennél sokkal több. Csak szinte már zavarba jöttök, ha beszéltek róla, mert nem tudtátok hogyan magyarázzátok el ennek fizikáját másoknak. Azon töprengtetek, hogy vajon csak ti találjátok ki ezt az egészet, vagy talán az is lehet, hogy egy kicsit becsavarodtatok. De máris elárulhatom nektek drága barátaim, hogy az Alt valóságok igenis léteznek, és itt vannak, nem pedig valahol odakint. Pontosán itt vannak. Mindössze arra van szükség, hogy megnyomjátok az Alt Valóság gombot. És ez pont ilyen egyszerű, mint ahogy hangzik, mégis elég nagy kihívást jelent.

Tényleg készen állsz arra, hogy kiszállj a Fókusz régi valóságából? Tényleg készen állsz arra, amitől a tested esetleg nagyon émelyeghet, hiszen nincs hozzászokva az Alt valóságokhoz? A Fókuszhoz van hozzászokva. És az elme – időnként azon fogtok majd eltűnődni, hogy vajon elment a józan eszetek? Tényleg készen álltok arra, hogy megnyomjátok az Alt Valóság gombját, ami egy másfajta valóságot jelent? És tudom, hogy a válaszotok az igen, de máris elmondom, hogy ami előttetek áll, ahhoz hatalmas Megengedés kell, mert ahogy megnyomjátok az Alt gombot, onnantól a dolgoknak hirtelen tényleg nem lesz semmi értelmük. Mégis sokkal érthetőbbé teszi majd a valóságotokat – annak érzékelése értelmében – mint bármi. amit eddig tettetek.

Hadd magyarázzam ezt el egy kicsit máshogy! A valóság nem más, mint egy tapasztalás egy bizonyos energia és tudat spektrumon belül – amit gyakran a hiedelmek diktálnak. Például ezen

a bolygón két elsődleges hiedelem létezik arra vonatkozóan, hogy kerültetek ide, és hova tartotok. Két elsődleges hiedelem uralja az emberi állapotot. Az egyik az evolúció elmélete. Az evolúció – és Darwin tényleg teljesen eszement volt ezzel kapcsolatosan egy bizonyos értelemben. (nevetés) Tényleg az volt. Briliáns, ugyanakkor pedig teljesen örült. Darwin evolúciós elmélete szerint minden a zöld moszataból fejlődött ki, és ez pusztán az evolúción múlt. Majmok voltak. És talán valamiféle biológiai véletlen folytán fejlődtek emberré. Minden mondhatni egyszerűen csak tovább fejlődött.

Darwin és az ő evolúciós elmélete nem igazán beszél arról, hogy az a zöld moszat eleve hogyan jött létre, és hogy a kezdeti mikróbák vagy organizmusok hogyan keletkeztek. Lényegében átugrott ezen a tényen, és egyenesen az evolúcióhoz folyamodott. És a másik dolog a teremtés elmélet, ahol Isten teremtett téged. Ott volt Ádám és Éva, akiket berakott a kertbe, ami által mindannyian létrejöttetek, és így mind bűnösök lettetek, majd irány a Föld!

Ez az a két elsődleges álláspont arra vonatkozóan, hogy kerültetek ide, és merre tartotok. A vallás teremtés elmélete szerint csakis a megváltás, a vezeklés által, térden csúszva-mászva, bocsánatért esedezve, vagy pedig a karmád elszenvédeése által tudsz csak visszaférközni Isten kegyeibe. Ennek az égvilágon semmi értelme, mégis úgy 4,7 milliárd ember hisz ebben ezen a bolygón valamilyen mértékben. Persze ennek semmi értelme, de jó móka. Tehát ez a két elsődleges gondolati iskola létezik arról, hogyan jöttetek létre.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet!

Nem azt állítom, hogy bármelyik is helyes vagy téves lenne. Tulajdonképpen mind a két elmélet igaz a saját maga módján. De akkor most nyomjuk le az Alt gombot!

Hogy kerültünk ide és hova tartunk? Akkor most csináljunk valami teljesen mást, vagy érezzünk valami teljesen mást, mint amit a Teremtés Elmélet vagy az Evolúciós elmélet állít. Csináljunk valami egészen mást!

Vegyünk egy mély lélegzetet! Az Alt jelentése az, hogy másmilyen. És még csak nem is gondolkozást jelent. Az Alt gomb nincs összekötve az aggyal. Az Alt gomb nem kapcsolódik az aggyal, hanem a Mester bölcsességével és az ember szívével áll összeköttetésben. Nyomjátok meg az Alt gombot!

Linda, kérlek vidd körbe a mikrofont! Kérem felkapcsolni a világítást!

Hogy kerültünk ide? És hová tartunk? Mi az új teremtés elmélet? És könyörögve kérlek benneteket, ne hogy azt mondjátok, hogy „nem tudom.” Ha azt gondolod, hogy nem tudod, akkor is találj ki valamit, és rá fogsz döbbsenni, hogy ez igazából mennyire nagyon igaz.

JOHN: A tudat azt mondta: - Tapasztalni akarok.

ADAMUS: Nagyszerű!

JOHN: És akkor az így is lett.

ADAMUS: És akkor az úgy is lett. Én magam sem tudtam volna ezt jobban megfogalmazni. A tudat így szólt, hogy „Teremteni akarok! Tapasztalni akarok!” – és ez így van. Nem kell továbbadnunk senkinek a mikrofont. Köszönöm. (a közönség tapsol)

A tudomány a Fókuszban tartózkodik, benne van abban a delejező, hipnotikus grafikában, ezért azt mondja erre: - Nos, ez így nem igaz. Azonnal be tudom neked bizonyítani, hogy ezek és ezek a dolgok történtek, és ennek itt áll a tudományos bizonyítéka, amiket meg te mondasz, az csak valami légből kapott New Age-es handabanda. A Teremtés Elmélet hívei pedig azt mondanák neked, hogy „Jaj, ezzel nagyon fel fogod bosszantani Istent, aki ezért téged a pokol kénköves üstjébe fog száműzni, és majd bűnbánatot kell gyakorolnod, máskülönben pogány vagy.” Tehát ezen kezdenének vitatkozni, de neked teljesen igazad van. Ez a teremtés.

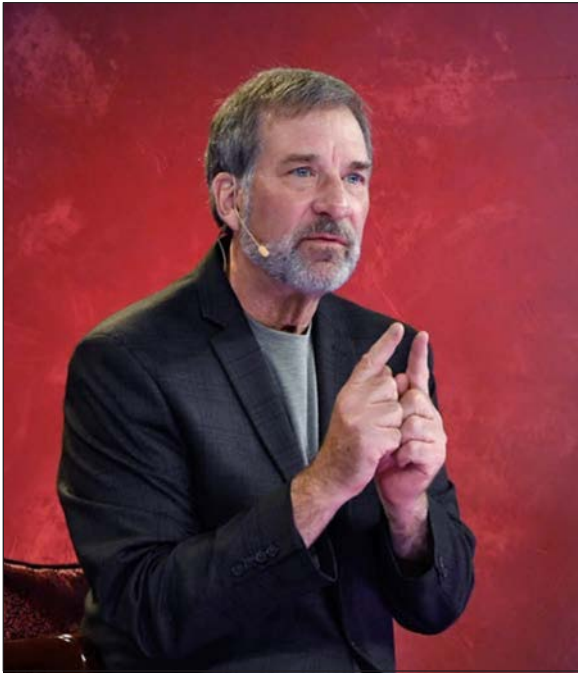
A teremtésnek nincs szüksége evolúcióra. A teremtés létrejöhet, majd visszatérhetsz oda, és szemügyre veheted, hogy „Nos, ez meg hogy történt? A sok lehetőség közül melyik az egyik módja annak, ahogy ez megtörténhetett?” Tehát a tudat – mindössze egyetlen csettintésre megteremti ezt ezen a módon, majd létrehoz egy nagyon hosszú és kövér történetet arról, hogy is kerültetek ide, ami vagy igaz, vagy nem. Ez mindössze egy tapasztalás volt, de ez van. A tudat a teremtés mellett döntött, és ennek következtében most itt vagyunk. Abszolút.

Barátaim, ez egy példa volt egy elméletre, egy tömegtudatban elterjedt elméletre, ami valószínűleg egy szinten igaz is, hiszen tudományos módszerekkel visszamehettek, és szemügyre vehetitek azt, hogy a dolgok hogyan fejlődtek – ezt meg lehet tenni, de mindössze csak egy határig. Vagy egyetérthetsz a Teremtés Elmélettel is, miszerint Isten hirtelen legyintett egyet a kezével, és máris minden létrejött, megteremtésre került. Ez eléggé hasonlít a tudathoz, csak hogy itt valaki másnak tulajdonítod az egészet.

Mostantól kezdve mindennel kapcsolatban állj meg, és nyomd meg az Alt gombot! Hiszen olyan sokféleképpen lehet látni a valóságot, és olyan sokféle módja van a teremtésnek.

Akkor menjünk még egy lépéssel tovább ebben! A mindennapos emberi életedben belefutsz gondokba, problémákba – esetleg pénz problémába, vagy talán abba, hogy nem tudod eldönteni, hogy mit tegyél az életedben, vagy akár egy kapcsolati problémába, vagy legyen szó bármiről – önértékelésről, vagy bármi egyébről – amivel kapcsolatosan az elméd egy bizonyos módon képes csak gondolkodni. Az elméd benne van abban a mintában, amit az előbb mutattunk, teljesen benne van abban a megigéző, hipnotikus mintában, és az elméd köröket fog futni – tegyük vissza újra a képet egy pillanatra – az elméd egyre csak körbe-körbe fog járni azon a mintán belül, a megoldást keresve mondjuk egy párkapcsolati problémára. – Együtt maradj a partnereddal, vagy ne? Ez milyen következményeket von maga után? Mik ennek az anyagi vonatkozásai? Vajon most meg fog ezért haragudni, bosszús lesz? Esetleg elkezd majd fenyegetőzni vagy akár öngyilkos lesz? Csúnya dolgokat mond majd rólad más embereknek, hiszen nagyon is jól ismeri az összes piszkos kis titkotat

és rossz szokásodat?

Látod – hirtelen ennek a problémának a kellős közepén találsz magad, itt vagy ebben a delejes, hipnotikus, elmés, mentális fókuszban, és innen próbálsz meg rájönni arra, mit tegyél ezzel a párkapcsolati problémával kapcsolatosan. És oda-vissza meghányod-veted a dolgokat. És minden egyes nappal csak egyre nő a nyomorúságod. Ki nem állod ezt a személyt, akivel együtt élsz, de azt nem mered neki megmondani, hogy már nem szereted őt. Azon agyalsz, mit tegyél, mit tegyél, mit tegyél. Na ez az a pont, ahol állj meg, vegyél egy mély lélegzetet, és nyomd meg az Alt gombot, majd sürgősen állj félre a saját utadból.

Mert tudod az Alt nincs összekötve az agyaddal. Az Alt nem megy bele abba a hipnotikus mintába, vagy más szóval a Fókuszba. Az Alt teljesen új szintű megoldásokat nyit meg előtted, legyen szó bármiről

is. Nagy dolgokról, kis dolgokról, bármiről. Bármiről az életedben.

Amennyiben jelenleg van valami kihívás éppen az életedben mondjuk azzal kapcsolatosan, hogy mihez kezdj az életeddel? Milyen lépést tegyél? – Akarod ezt a dolgot, ezt a testetöltött MesterLétet, de közben azt is tudod, hogy a jelenlegi munkád már nem szolgál téged. Nem jutsz vele sehova, de mégis szükséged van rá, hogy ki tudd fizetni a számláidat – és máris megint abban a hipnotikus mintában találsz magad. És nekiállsz azon agyalni, hogy „Hogyan szálljak ki abból a munkából? Hogy tudok kikerülni ebből a helyzetből úgy, hogy mégis legyen elegendő pénzem ahhoz, hogy testetöltött Mester legyek, hogy első osztályon tudjak utazni, és legyen egy szép otthonom?” amit egyébként meg is érdemelsz, és te is tudod, hogy megérdemled azt – de az elme megint csak visszatér a Fókuszba, és önmagában keresi a választ, és ilyenkor mi a tetszel? – Azt mondod, hogy „Nos, egyszer majd úgyis eljön hozzám.” De ezzel csak még jobban belemész a Fókuszba. Az lehet, hogy egy kis időre elfeledkezel a problémádról, de megoldás, az nem fog jönni. És ismételtén szólva, az éleletekben lévő problémákat megint csak a régi eszközök használatával próbáljátok megoldani – úgy, hogy benne maradtok a Fókuszban, és az elmét akarjátok használni, ami elképesztően korlátozott, nagyon, de nagyon korlátozott kapacitással bír.

Az elme nem tud önmagán kívül gondolkodni. Képtelen rá. Ezért az elme szüntelenül, megállás nélkül önmagán belül keresi és kutatja a válaszokat, de azok a válaszok nem ott vannak – és ez a jó hír!

Hogyan lépsz ki az elméből? Úgy, hogy megnyomod az Alt gombot. Aztán még tényleg nem gondolkodol rajta többet. Sétálsz egyet. Hegyet mászol, ha éppen ezt akarod. Sütit sütsz. Eszel egy pár Mester golyót, vagy hogy is hívják ezt. (nevetések) Egyszerűen csak keresztülmész annak energetikai megtapasztalásán, hogy megnyomod az Alt gombot, utána meg félreállsz a saját utadból.

A válaszok pedig el fognak jönni hozzád, talán nem abban a szent pillanatban, de a válaszok meg fognak érkezni, és az egyáltalán nem az lesz, mint amit az elméd gondolt volna róla. Annyira másmilyenek lesznek a válaszok, hogy először azt fogod hinni, hogy elment az eszed és megőrültél. Kétségbe fogod vonni a választ. De ne egy leírt üzenet formájában várd a választ, mert az nem olyan lesz. Az egy tudás, egy érzés lesz – Ja, oké – és ez a válasz egy óriási, csodálatos hullámként fog keresztüljönni rajtad, és az egyszerűen csak ott lesz. De aztán az emberi elméd, az a kis szarmócsing, megpróbálja azt majd magába szívni. Megpróbálja majd magába szippantani ennek az új megoldásnak a szépségét, kegyelmét és bámulatos kiterjedtségét, tágasságát. Tehát megpróbálja majd ezt egyenesen magába szippantani. (A Fókusz grafikájára mutat) És ez az a pont, amikor megnyomod az Alt Valóságot. „Nem, nem megyünk oda be! Az Alt Valóságba megyünk!”

Kezdetben az emberi elme nem igazán fogja ezt megérteni. Megpróbálsz ezt majd szavakba önteni, de ezt szinte teljességgel lehetetlen meghatározni. Megpróbálsz majd ésszerű magyarázatot adni az életedben lévő új megoldásokra, de az egészen egyszerűen nem fog stimmelni az elme működésével. Látjátok, ezt az ábrát, ami azt mutatja, hogy az elme fertőző, akár egy vérfertőzés, és egyre csak felemészti, felzabálja magát. Az elme szüntelenül csak önmagát emészti fel, de mivel végtelen, így ezt nyugodtan megteheti, folytathatja saját maga felzabálását. Mindig saját magában tartózkodik. Mi pedig belemegyünk az Altba, ami a teljesen más megoldások tárháza.

És ezt bármire használhatod az életedben.

Ez nem varázslat, hanem maga a tudat. Ez a tudat, és pontosan ő a mágnes, aki vonz. A tudatod ki fog téged szedni ebből (a Fókusz ábrából), mert ezen túlmenően ez az egész fal, ez az egész terem, ez az egész épület és minden más is nem más, mint a tudat. A tudat az a dolog, ami lehetővé fogja tenni ezt számodra és bevisz téged az alternatív valóságokba és a nem emberi valóságokba is. A TV-ben látod ezeket a sci-fi műsorokat, filmeket, amik az emberi valóságnak mindössze egy másik verzióját ábrázolják, de még mindig ugyanúgy emberi testekkel, emberi elmével, és ezekben a filmekben is még mindig emberi cselekedeteket lehet látni. Csak egy kis extra furcsa fűszerezéssel. Ez viszont teljesen más. Ez nem csupán az Alt emberi, hanem ez a valódi Alt Valóság. És ez teljesen más.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet és mostantól kezdve a rendelkezésekre áll ez az eszköz – amit ti hívtok eszköznek, és ez mindig is itt volt, és most újra a tudatába kerültök neki – ez az Alt Valóság. Ez egy kicsike gomb – nevezzük ezt gombnak. Ez egy kis aktivátor benned, ami nincs bekötve az elmédbe, és teljesen elsöprő másféle látásmódot ad majd számodra. A vallás és a tudomány már több száz, sőt, inkább már több ezer éve egyre csak azon vitatkozik egymással, hogy jöttünk létre. És egyetlen tiszta állítással John testvér azt mondta, hogy „Hé, ez csak a tudat

kreativitása, teremtése, és amikor azt akarja, akkor mindannyian itt vagyunk.” És tényleg ez az igazság. A tudománynak még sok idő kell, mire ugyanerre a felfedezésre jut. A vallások pedig soha nem fogják ezt elfogadni. Pedig ez a színtiszta igazság. Tudat nélkül semmi sem létezik. A tudattal pedig megteremthettek ilyen valóságokat, mint amilyen ez a valóság is. A tudattal létrehozhatjátok a Fókusz Érzékét, ami aztán foglyul ejt titeket egy ilyen valóságban, mint ez az itteni. Tudattal bármilyen valóságot megteremthettek, amit csak akartok, de nem az agyon keresztül. Mert ez nem az akaraterőről szól. Semmilyen hatalommal nem bír. Még csak energiát sem használ hozzá.

A teremtésben nincs egy szemernyi energia sem. A legtöbb ember mégis elképesztően hatalmas mennyiségű energiával azonosítja a teremtést. A valódi teremtés, a valódi tudat egy szemernyi energiát sem tartalmaz. Az csak egy későbbi hatás, mondhatni. Amikor a teremtés megszületik a teremtőn belül, aki te vagy, csak akkor jön elő a szenvedély vagy az együttérzés, ami behozza a manifesztációhoz szükséges energiákat. És ezért is mondom azt, hogy nézz bele a szívedbe! Nézd meg, mi van ott a szívedben! Másféle szavakat használtatok ennek meghatározására korábban, de lényegében ami ott van, az az együttérzés. És most ezt hozd be magadhoz! Hozd be az életedbe! És akkor hirtelen minden meg fog változni – könnyedén, kegyelemben, erőfeszítés nélkül.

Merabh az Alt Valóságra

Vegyünk egy mély lélegzetet! Kérnék egy kis zenét, és integráljuk ezt az egészet! Sokat beszéltünk ma, sok volt az elterelés, de akkor integráljuk most ezt az egészet ebben a merabh-ban!

(megszólal a zene)

Elérkezett az idő, elérkezett a Mester Bölcsességének az ideje. A Mester azért mutatkozott meg, mert megengedted azt.

(szünet)

Az Én Vagyok-nak semelyik másik létideje sem volt ilyen megengedő, mint te, ezért most megmutatkozik, feltárul a bölcsesség.

(szünet)

És azt merem állítani, hogy elfeledkeztetek az ember igaz szívéről. Nagyon lefoglalt benneteket az, hogy megpróbáljátok legyőzni a sebeiteket, hogy megpróbáljátok megbirkózni a kihívásaitokkal. Túlságosan lefoglalt titeket a küzdelem a harc, a szélmalomokkal folytatott harcok, és olyan csaták megvívása, amikkel többé már nem kell harcolnotok. És egész idő alatt elfeledkeztetek a szívetekben meglévő hatalmas együttérzésről.

(szünet)

És ha van valami, amiről ismertek lesztek egy örökkévalóságon át, és ami miatt meg fognak ünnepelni téged, amikor végül majd magad mögött hagyod az emberi testet és átkelsz a túloldalra – az a mások iránti együttérzésed. Ez egy színsáv, amit majd ott fogsz viselni az energia mezőben egy örökkévalóságon át. És az soha nem fog onnan eltávozni.

És amikor majd találkozol más angyali létezőkkel a többi birodalomban, ők ezt azonnal látni fogják rajtad. Ez a színsávot, ami a mások iránti együttérzésedet mutatja – te természetesnek tartod.

Szeretném, ha elkezdenél megfigyelni más embereket, és meglátod, hogy eltérő mértékben van meg bennük az együttérzés. Vannak, akikbe alig szorult egy kevés. Akadnak olyanok is, akikben nincs több együttérzés, mint egy vadon élő állatban. Másokban pedig eltérő, változó szinteken van jelen. De egyikük sem rendelkezik akkora együttérzéssel, mint te. És a szíved megkeményedett a létidők során, és talán ez a hatalmas együttérzésed volt az oka annak, hogy mások kihasználhattak téged. De tudod, azoknak az időknak már befellegzett. Már rég elmúltak. Nincs senki, aki bármilyen módon is kárt okozhat vagy árthat neked, vagy bármilyen módon is bántana téged.

(szünet)

Felismered, hogy te egy tudati létező vagy, a tudat pedig...nos, a tudat a nagy teremtő, de ehhez semennyi energiára sincs szüksége. A tudat olyan, mint egy álom, mint egy szenvedély....egy képzelet arról, amit létre lehet hozni, meg lehet teremteni, és amit meg lehet tapasztalni, át lehet élni. És majd ez hozza be az energiát a manifesztáció céljából, de nem csak fizikai módokon. Behozza az energiát a valóságok testet öltésére.

Tudjátok, most is, amikor éppen hozzátok beszélek, miközben itt vagytok a fizikai valóságban a térben és az időben, a tudatotok most is a képzeletét használva álmodik és történeteket, tapasztalásokat, elképesztően érzéki tapasztalásokat hoz létre, amiknek az alapja még csak nem is a fizikai valóságban gyökerezik. És néhanapján bepillantásokat nyertek ezekbe álmaitok során.

És itt vagyunk, ezen a ponton, ahol most már elérkezett annak az ideje, hogy túllépjünk a mátrixon, az elmének és a hétköznapi életnek azon a hipnotikus mintáján. Így visszatérhetünk erre a pontra és megengedjük az Alt Valóság gombot. Ami mindig is itt volt. Ez nem új dolog. Csak az történt, hogy el lett takarva, el lett rejtve.

Valóban a saját lényeden belül van ez az Alt Valóság gomb. És ezért egyáltalán nem kell megoldoznod, vagy nem kell ezt kiérdemelned. Ez – mondhatni

– a te születési jogod, sőt, a te teremtői jogod, hogy ott legyen számodra az Alt Valóság, hogy túllépj a dualitáson, és a kérdéseidre kapott régi válaszokon.

Szabadon használhatod, nincs összekötve az agyaddal, és rajtad kívül senki más nem használhatja. Ez csak a tiéd. Azáltal, hogy elismered és megengeded ezt, felismered, hogy bármikor, amikor csak beragadva érzed magad, egyszerűen csak megnyomod ezt a gombot. Ezek másfajta megoldások. Másféle nézőpontok, másmilyen valóságok, és igen, ezek össze tudnak vegyülni ezzel a valósággal. Igen, ez így van. Ez nem egy vagy-vagy dolog. Ez egy **ÉS**. Nem vagy lekorlátozva mindössze egy vagy két valóságra.

Ez kiakasztja az elmét? Észbontó? Igen. De mégis nagyon valóságos, és ez mind a tudat következménye. A vicces dolog pedig az, hogy nem teremtünk mi itt semmi újat. Mindössze kiszállunk abból a nagyon korlátozott Fókuszából. Mert pontosan ezt tesszük. Kiszállunk abból a mintából, amit korábban a képernyőn láttatok.

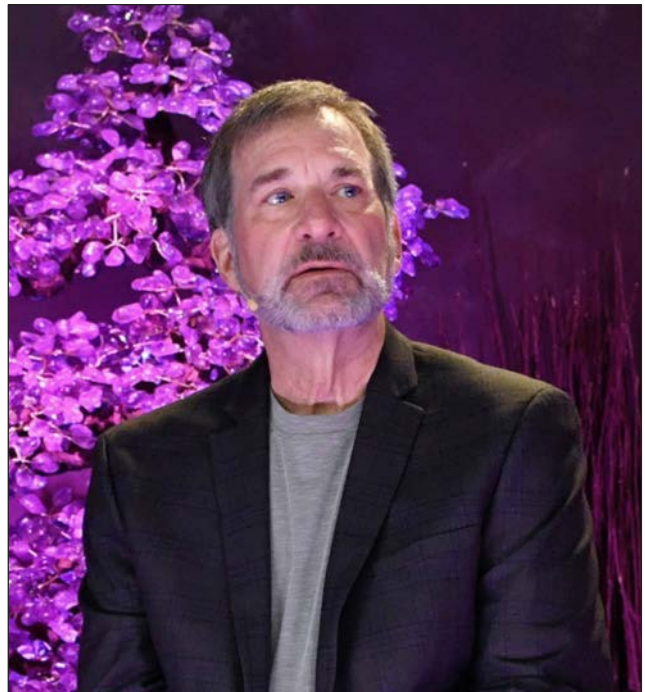
Ezt az Alt Valóságot mindenre használhatod az életedben. És emlékezz, ezt nem az angyalok, nem a Magasabb Éned csinálja – hanem te és a Mester bölcsessége.

Használhatod kis dolgokra is, mint amikor például venni akarsz egy új autót vagy egy új házat. De nagyobb emberi problémákra ugyanúgy használhatod, hogy „Mit csináljak a munkámmal?” És használhatod az élet nagy problémáira is, hogy „Hogyan tudom megszüntetni a beragadtságomat? Hogyan tudom megengedni a testetöltött megvilágosodásomat? Hogyan tudok egészséges és vagyonos lenni?”

Ugyanakkor van egy apró betűs része is ennek az Alt Valóság gombnak. Nem túl sok minden áll benne, de ezt itt most tudomásul kell vennünk.

Az egyik dolog az, hogy ez nem az lesz, mint amit gondolsz róla, vagyis amit az ember gondol erről. Most azonnal engedd el az ezzel kapcsolatos elvárásaidat! Ez nem csak egy újabb emberi megoldás lesz. Ezek a megoldások nem evilágiak lesznek. Más birodalmakból fognak beérkezni ezek a megoldások, de mégis olyan birodalmak ezek, amik mindig is itt voltak.

A második dolog pedig az – és ez rendkívül fontos! – Ne használd ezt másokra vonatkozóan! Csak a saját személyes használatodra alkalmazd! – Azért ne használd ezt másokra vonatkozóan, mert azzal pont a szíved együttérzését hiúsítod meg vagyis pont azt érvényteleníted. Mert tudjátok a valódi együttérzés megengedi mindenkinek a saját tapasztalását, tisztelve és becsülve mindent a másokban. És nem próbál senkit megváltoztatni. Nem próbálja megváltoztatni a világot, hanem nagyrabecsüli, tiszteli azt. Talán ez az egyik legkeményebb lecke minden angyal, és minden

ember angyal számára, amilyenek ti is vagytok.

Ne akarjátok megváltoztatni a világot! Csak saját magadra, csak a saját életedre alkalmazd az Alt Valóság gombot! Végül ez majd hatással lesz másokra is, amikor majd azzá a Szabvánnyá válsz. Amiről korábban beszéltünk, hogy a szíved jóságával, az a fényes, ragyogó Szabvány leszel – és az majd változást fog hozni mások számára is. De ez majd szavak nélkül, hatalom nélkül, erőltetés, nyomás nélkül fog bekövetkezni. És meg fogja változtatni a hozzád legközelebb álló embereket – a gyermekeidet, a szeretteidet. Meg fogja változtatni a közösségedet.

De ne használd velük kapcsolatosan az Alt Valóság gombot. Ez csakis a tiéd – és arra való, hogy megváltoztasd vele a **te** valóságodat, és azt, ahogy teremtész.

(szünet)

A tudat teremt, és közben egy szemernyi energiát sem használ fel. Csak a manifesztáció során kerül behozatalra az energia, hogy létrehozza a valóság gyönyörűsége illúzióit.

A tudat a nagy teremtő, és ehhez semennyi energiára sincs szüksége. (szünet)

És ne feledd, hogy te vagy a mágnes, aki magadhoz vonzod az energiát. És a tudat egyenletének a másik oldala pedig az, hogy te vagy az, ahova az energiák beáramolnak, te vagy a befogadó, te vagy az, akinek a rendelkezésére áll az energiák ajándéka.

Olyan vagy, mint egy mágnes, de amennyiben lekorlátoz téged az elméd és a hiedelmeid, amennyiben lekorlátozod magad a valóság hipnotikus ábrájával, akkor csak korlátozott energiákat tudsz magadhoz vonzani abból a korlátozott spektrumból, korlátozott megoldásokkal.

Képzeld csak el, milyen az, amikor nincsenek korlátok! Ezek az Alt Valóságok. És sok, nagyon sok különböző valóság létezik, ami mind itt van. Használjátok az én példámat! Nem csak a Teremtés Elmélet és nem csak az Evolúciós Elmélet létezik. Hanem ott a tudat teremtés elmélete is! (Adamus nevet)

Olyan sok különféle valóság létezik.

Most akkor képzeld csak ezt el, hogy te vagy a mágnes, te vagy az, aki befogadod az energiák ajándékait – és hogy ez mennyire megváltozik most már az Alternatív Valóságokkal.

(szünet)

Akkor most hozzuk be ezt az Alt Valóság gombot teljesen a tudatunkba! Vegyetek egy mély lélegzetet! Azért van, hogy játszadd vele, ne félj tőle! Azért van itt, hogy megtapasztald – csak ne használd ezt másokra!

(szünet)

A mai naptól fogva ne feledjétek, hogy rengeteg sok különféle megoldás létezik – és ezt most túlságosan leegyszerűsíttem, de azt mondom, hogy általában amikor egy probléma felmerül, akkor két különböző megoldást próbáltok rá alkalmazni, két eltérő megközelítést. Az A megközelítést és a B megközelítést. És mind a kettőnek az alapja az a megigéző, hipnotikus ábra, ami más szóval az elme korlátozottságát jelenti. És ahogy ezt ma már korábban elmondtam, nos, ezt mindig is így csináltátok. De ti vagytok a tudat új úttörői. Csináljuk ezt máshogy! Fogjuk az Alt Valóságot, és nyíljunk meg rá!

Vegyetek egy mély lélegzetet drága barátaim! Egy jó mély lélegzetet!

És amíg következő hónapban ismét találkozunk, és az addig eltelt időben, ne feledjétek, miközben itt maradtok a Földön, mint testetöltött Mesterek, hogy minden jól van a teremtés egészében!

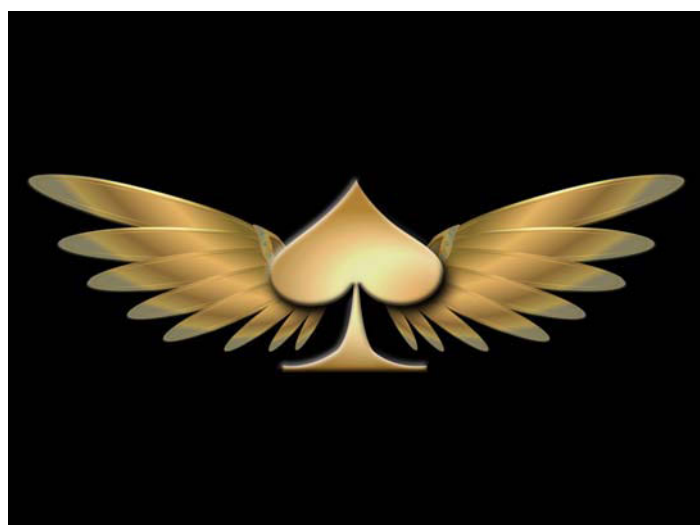
Köszönöm. Köszönöm. (a közönség tapsol)

Fordította: Telegdi Ildikó – telegdi.ildiko66@gmail.com

Szerkesztő és magyar nyelvi lektor: Thomázy Tímea – timea.thomazy@centrodauida.com

Magyar szinkronos video megtekintése itt: <http://www.centrodauida.com/webcast/>

CRIMSON CIRCLE

Az Új Energiás Tanítók Globális Szövetsége

www.crimsoncircle.com